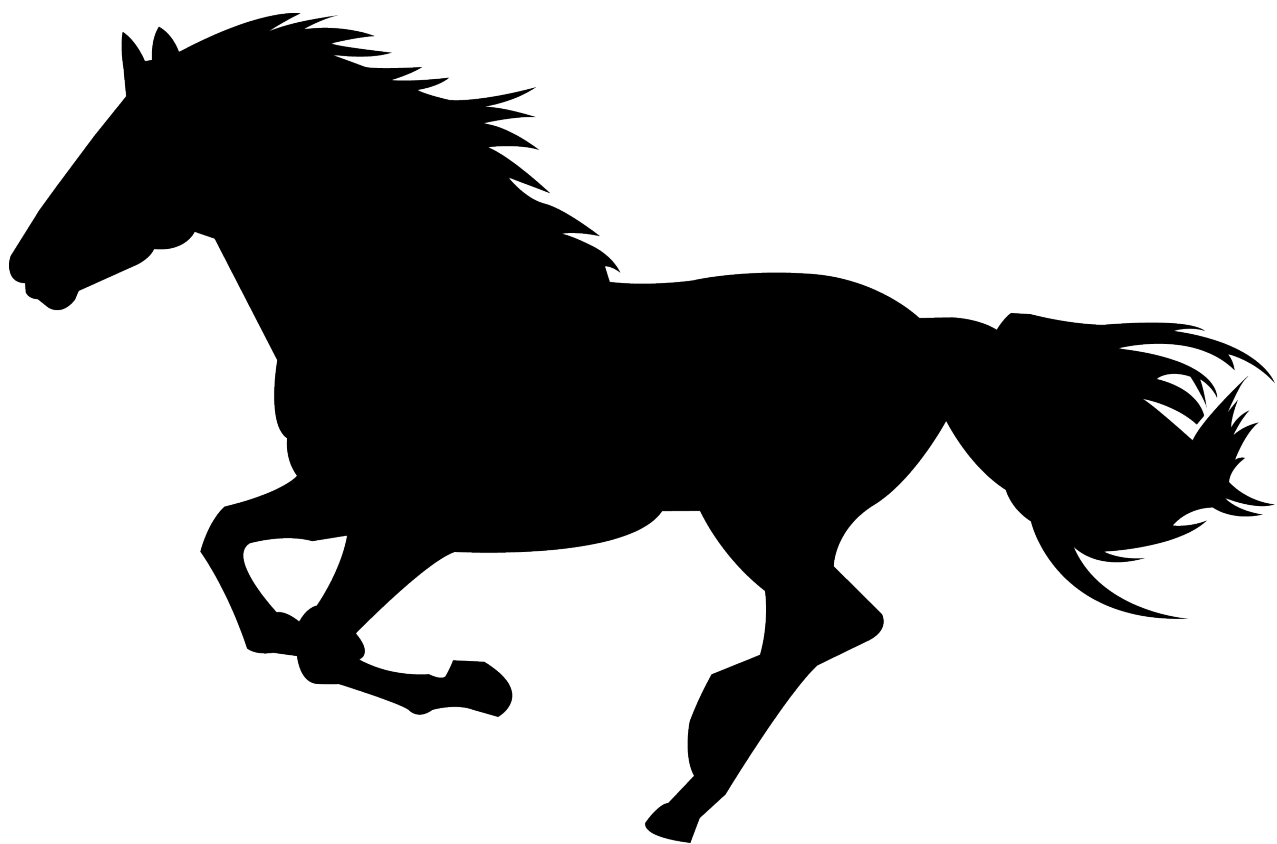

Mustangovský zpěvník

1. $\begin{matrix} E & C & E & C^\# \\ \text{Chlapeček brečí, nesmíš ho hladit} \\ E & A & F^\# \\ \text{Když ho budeš hladit, tak ho můžeš} \\ H \\ \text{zabít} \\ E & C & E & C^\# \\ \text{Seš víla lipís, máš bílý auto} \\ E & A & F^\# & H \\ \text{Všechny nás vozíš a to máme za to} \\ E & C & E & C^\# \\ \text{že známe heslo,} \\ E & A & F^\# & H \\ \text{že známe heslo,} \\ E & F & E & F \\ \text{Lipís mi kája!} \end{matrix}$

R:

$\begin{matrix} E & D & G \\ \text{devatenátsetosmdesátdva} \\ A \\ \text{- jsem malej ýmo a ty jsi princezna} \\ E & D & G \\ \text{devatenátsetosmdesátdva} \\ A \\ \text{- nejlepší pop art, ledňáček, kofola} \\ E & D & G \\ \text{devatenátsetosmdesátdva} \\ A \\ \text{- brutální všechno, nejlepší vzpomínky} \\ E & D & G \\ \text{devatenátsetosmdesátdva} \\ A \\ \text{- nejlepší nohy maminky, maminky} \end{matrix}$

2. =1

R:

(×2)

2 Amazonka

Hop Trop

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká, -
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.

R:

Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkali,
a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dál's ho nechtěla.

R:

6. Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

3 Amerika

Lucie

Nandej mi do hlavy tvý brouky
A Bůh nám seber beznaděj
V duši zbylo světlo z jedný holky
Tak mi teď za to vynadej
Zima a promarněný touhy
Do vrásek stromů padá déšť
Zbejvaj roky asi ne moc dlouhý
Do vlasů mi zabroukej... pa pa pa pá
pa pa pa pá, pá pa pa pá
pa pa pa pá, pá pa pa pá
Tvoje oči jenom žhavý tóny
Dotek slunce zapadá
Horkej vítr rozezní mý zvony
Do vlasů ti zabrouká
pa pa pa pá, pa pa pa pá, pá pa pa pá ..

Na obloze křídla tažnejch ptáků
Tak už na svý bráchy zavolej
Na tváře ti padaj slzy z mraků
A Bůh nám sebral beznaděj
V duši zbylo světlo z jedný holky
Do vrásek stromů padá déšť
Poslední dny hodiny a roky
Do vlasů ti zabrouká...
pa pa pa pá, pa pa pa pá, pá pa pa pá...

1. ^A Co ^E tě ^D to hned po rámu napadá
^A nohy ^E ruce ^D komu je chceš dát.
^A Je ^E to v krvi ^D co tvou hlavu přepadá
^A chtělas ^E padnout ^D do hrobu a spát.

R:

^C Poranění ^G andělé ^F jdou do polí
^C stěhovaví ^G lidi ^F ulítaj
^C panenku ^G bodni, ^F ji to nebolí
^C svět ^G je, mami, ^F prapodivnej kraj.

2. Po ránu princezna je ospalá
 na nebi nemusí se bát
 v ulicích doba zlá ji spoutala
 polykač nálezů a ztrát

R:

3. Co tě to zas po ránu napadá
 za zrcadlem nezkoušej si lhát
 miluju tě, chci tě - to ti přísahám
 na kolenou lásce pomoz vstát

R:

+ svět je mami dokonalej kraj, svět je,
 mami, dokonalej kraj...

^{Ami} ^C ^G ^{Ami}
 Víno máš a markytánku
^{Ami} ^C ^G ^{Emi} ^{Ami}
 dlouhá noc se prohý - ří.
^{Ami} ^C ^G ^{Ami}
 Víno máš a chvilku spánku
^C ^G ^{Emi} ^{Ami}
 díky, díky verbíři.

1. ^{Ami}
 Dříve než se rozední
^C kapitán ^G k osedlání ^{Ami} ^{Emi} rozkaz dá - vá.
^{Ami} ^C ^G ^{Ami} ^{Emi} ^{Ami}
 Ostruhami do slabin koně po - há - ní.
^{Ami}
 Tam na straně polední
^C ^G ^{Ami} ^{Emi}
 čekají ženy, zlatáky a slá - va.
^{Ami} ^G
 Do výstřelů z karabin zvon už
^{Ami} ^{Emi} ^{Ami}
 vy - zvá - ní.

R:

^{Ami} ^C ^G ^{Ami}
 Víno na kuráž a pomilovat markytánku.
^{Ami} ^C ^G ^{Ami} ^{Emi} ^{Ami}
 Zítřka do Burgund batalion za - mí - ři.
^{Ami} ^C ^G ^{Ami}
 Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku.
^{Ami} ^C ^G ^{Ami} ^{Emi} ^{Ami}
 Díky, díky vám královští ver - bí - ři.

2. ^{Ami}
 Rozprášen je batalion
^C ^G ^{Ami} ^{Emi}
 poslední vojáci se k zemi hroutí.
^{Ami} ^G ^{Ami} ^{Emi}
 Na polštáři z kopretin budou věč - ně
^{Ami}
 spát.
^{Ami}
 Neplač sladká Marion
^C ^G ^{Ami} ^{Emi}
 verbíři nové chlapce přivedou ti.
^{Ami} ^G ^{Ami} ^{Emi}
 Za královský hermelín padne kaž - dý
^{Ami}
 rád.

R:

1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes
     Emi
     pysky,
     Ami   C   Ami   Emi
     stojím s dlouhou kravatou na bedně vod
     Ami
     whisky,
     Ami   C   Ami
     stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej
     Emi
     pinč,
     Ami   C   Ami   Emi
     tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce
     Ami
     Lynč.

R:

A   D   E   A
 Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
    D   E   A
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
    D   E   A
 do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
    D   E
 tak kopni do tý bedny, ať na cestu se
 A   Ami
 dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
 postavil bych malej dům na louce
     ukrytý,
 postavil bych malej dům a z vokna
     koukal ven
 a chlastal bych tam s Bilem a chlastal
     by tam Ben.

R:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl
     rvát,
 nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
 moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky
     pít,
 nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
 do krku mi zůstane jen dírka mrňavá,
 jenom dírka mrňavá a k smrti jenom
     krok,
 má to smutnej konec a whisky ani lok.

R:

.... tak kopni do tý bedny.

7 Cesta Kryštof

1. ^CTou cestou
^GTím směrem prý bych se dávno měl dát
^{Am}Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak
^Ftají
^GKus něhy ti za nehty slíbí a dají
^CVíc síly se prát
^GNa dne víc dávat než brát.
^{Am}A i když se vleče a je schudná jen v
^Fkleče
^GDonutí přestat se zbytečně ptát

R:

- ^CJestli se blížím k cíli, kolik ^Gzbývá víry
^{Am}Kam ^Fzvou - svodidla, co po tmě
^Gmi ^Clžou?
^GSnad ^{Am}couvám zpátky a plýtvám řádky
^FCo ^Gřvou že už mi doma neotevřou
2. ^CNebo jít s proudem
^GNa lusknutí prstu se začít hned smát,
^{Am}Mít svůj chodník slávy a před sebou
^Fdavy
^GA přes zkroucená záda být součástí
^Cstáda
^GAle ^{Am}zpívat a hrát, kotníky líbat a stát
^{Am}Na křídlech všech slavíku
^Fa vlastně už ze zvyku
^GPřestat se zbytečně ptát

R:

(×2)

8 Černá díra Karel Plíhal

1. ^DMívali jsme dědečka, ^Astarého už pána,
^Dstalo se to v ^Ačervenci ^Gjednou ^Ačasně
^Dzrána,
^{Hmi}šel ^Gdo sklepa ^Epro vidle, ^Aaby seno sklízel,
^Duž se ale ^Anevrátil, ^Gprostě ^Aněkam ^Dzmizel.
2. Máme doma ve sklepě malou černou
díru,
na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
nechoď, babi, pro uhlí, sežere i tebe,
už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.
3. Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
babička je nervózní a nás, děti, tříská,
sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.
4. Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
5. Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
potom jsem ji rozkrájel motorovou
pilou,
opět člověk zvítězil nad neznámou silou.
6. ^EDědeček se ^Hraduje, ^Aže je zase ^Ev penzi,
^Eteď je naše ^Hpísnička ^Azralá ^Hpro ^Erecenzi.

9 Colorado

Kabát

1. Táta vždycky říkal hochu žádný strachy
seš kovboj v Coloradu můžeš krávy pást
já radši utratil jsem psa a všechny
prachy
do srdce Evropy já odjel v klidu krást
2. Narvaný kapsy prsteny řetězy zlatý
tam kolem krku místní indiáni maj
a ti co nemakaj tak sou nejvíc bohatý
musím si pohnout dokavaď tam rozdávaj

R:

- Z Billa na Nováka změním si svý jméno
a až tu malou zemi celou rozkradem.
Rozkradem
tak se vrátím ve svý rodný Colora - do
o tý zlatý žíle řeknu doma všem
3. Tam kradou všichni co okolo bydlej
šerif se na ně jenom hezky usmívá
kdyby se nesmál tak ho okamžitě
zmydlej
házej mu kosti za to že se nedívá
  4. Místo krav tam nelžu vám prej pasou
holky
a když jim nezaplatíš vyrazej ti dech
ale s IQ to tam nebude tak horký
místo na koních tam jezděj v medvědech

R:

(×2)

10 Čarodějnice z Amesbury

Asonance

1. Zuzana byla dívka, která žila v
Amesbury,
s jasnýma očima a řečmi pánům
navzdory,
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky
má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy
zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře
ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál
předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem
volali:
„Už konec je s tvým řáděním, už nám
neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla
poletíš!“

4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její
 umění,
 ďábelským kouzlem prý se v netopýra
 promění
 a v noci nad krajinou létává pod černou
 oblohou,
 sedlákům krávy zabíjí tou mocí
 čarovnou.

5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla
 zná,
 v noci se v černou kočku mění dívka
 líbezná,
 je třeba jednou provždy ukončit
 ďábelské řádění,
 a všichni křičeli jak posedlí: „Na šibenici
 s ní!“

6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
 pak z tribunálu povstal starý soudce
 vážený:
 „Je přece v knize psáno: nenecháš
 čarodějnici žít
 a před ďáblovým učením budeš se na
 pozoru mít!“

7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě
 vztyčenou
 a její slova zněla klenbou s tichou
 ozvěnou:
 „Pohrdám vámi, neznáte nic nežli
 samou lež a klam,
 pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni
 umírám!“

8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
 a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
 a ona stála bezbranná, však s hlavou
 vztyčenou,
 zemřela tiše samotná pod letní oblohou
 ...

---

11 Čtyři slunce

Vypsaná fixa

1. Čtyři slunce svítěj pro radost
 vlnovka se zvedne, -
 když má dost.
 A čtyři slunce svítěj,
 lidem pod nima není zima.
 Si jako malý dítě
 a můžeš začít zase znova.

R:

Já vím, někdy to nejde.
 Já vím, všechno to přejde.

2. Čtyři slunce svítěj pro radost,
 přejdu řeku, vede přes ní most.
 Čtyři slunce svítěj,
 lidem pod nima není zima.
 Si jako malý dítě
 a můžeš začít zase znova.

R:

Já vím, někdy to nejde
 já vím, všechno to přejde

3. Čtyři slunce svítěj pro radost,
 vlnovka se zvedne, když máš dost.
 Čtyři slunce svítěj,
 lidem pod nima není zima.
 Si jako malý dítě
 a můžeš začít zase znova.

R:

Já vím, někdy to nejde.
 Já vím, všechno to přejde.
 Já vím, někdy to nejde
 já vím, všechno to přejde.

4. Čtyři slunce svítěj pro radost,
 vlnovka se zvedne, když máš dost.

12 Dajána

Zdeněk Borovec

1. Lidé o ní říkají, že je v lásce nestálá,
 ona zatím potají jediného v mysli má.
 Na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí
 čeká dál,
 Krásná, bláhová Dajána.
2. Ten kdo navždy klid jí vzal odešel si
 bůhví kam
 Dajána má v srdci žal, žije marným
 vzpomínkám,
 Předstírá-li ve dne smích, pláče v
 nocích bezesných,
 Krásná, bláhová Dajána.

R:

Srdce, které zastesklo si, s úsměvem teď
 žal svůj nosí,
 stále čeká, čeká dál, o, o, o o o o o .

3. Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
 Sny, jenž voní skořicí, sny, jenž nelze
 obejmut,
 navždy bude sama snít, nenalezne nikdy
 klid.
 Krásná, bláhová Dajána.

1. ^D V bodu, kdy ti zmizí ^A úplně všechno
^{Emi} si já ^G vymyslim nejsladší pointy
^D někdo to neřeší, ^A někdo pije drinky
^{Emi} někdo v tom bodu ^G vykouří jointy
^D já mám rád ^A hrdiny, kteří lezou po dně
^{Emi} a v ^G poslední chvíli se zvednou
^{Emi} někdy taky dělám, ^A že jsem vyřízenej
^{Emi} a je ^G mi to úplně jedno.

Tak jsem řek

^D dno je dobrý ^A na to aby sis ^{Emi} ho prohlíd ^G
^D dno je dobrý ^A na to aby sis ^{Emi} ho prohlíd ^G

R:

^D Tak jsem řek ^A hej máš drobný ^{Emi} darling ^G
 a ona řekla že nějaký ^D má ^A
 a já jsem řek ^D fajn, tak na dvě ^A kávy ^{Emi}
 z ^G automatu on nám je dá
 a pak jsme šli ^D ven a tam jsme ^A stáli ^{Emi}
 tři hodiny a dvacet minut ^G
 a kolem byl ^D svět, který byl ^A správný ^{Emi}
 a s ^G kelímkama z automatu

2. V bodu kdy ti zmizí úplně všechno
 jsem byl, tam to znám velmi
 v podstatě to tam má svojí poetiku
 a originální genius loci
 lítají tam pořad ty samý bumerangy,
 který se pokaždý vrátěj
 uprostřed toho všeho mezi strážnou věží
 a pornografickým stánkem
 jsem řek
 dno je dobrý na to aby sis ho prohlíd
 dno je dobrý na to aby sis ho prohlíd

R:

Tak jsem řek hej smím prosit darling
 a ona řekla, že jsem to já
 a já sem řek fajn tak je to správný
 dr. Jekyll zvítězí rád
 a pak jsem řek hey, chtěl bych tě darling
 a ona řekla co bude dál
 hráli jsem squash a taky curling
 uklízet a zaparkovat

A tak jsem řek hej - to bude dál
 a pak jsem řek hej - ale je tu i Hyde
 a tak jsem řek hej - to bude dál
 a pak jsem řek hej - ale je tu i Hyde

1. ^{Hmi} Město je horký, srpnový,
^G že v srdci taje to takový
^D nejvíc a nejhůř studený ^A místo.
^{Hmi} Spící sopky se probudí,
^G byl dlouho pryč, kolem a v okolí.
^D Teď toužil a chtěl cítit ^A blízkost.
- ^{Hmi} Čau, mami! Tak jsem tady zas.
^G Jsem agent Cooper – dám si koláč.
^D Hážu kříž na zem – hlavu mám nízko. ^A

R:

^{Hmi} Mezi ním mezi ní byly detaily
^G a kusy rodiny, který se rozpadly.
^D Byl to šílený horor – řev a taky ^A vřískot.
^{Hmi} Mezi ním mezi ní byly detaily
^G a kusy koláče, který dopadly
^D na ubrus a na zem, ale na stole bylo ^A čisto.

2. Noci jsou vlhý a takový,
 že srdce buší hladový,
 cítíš to v sobě a víš to.
 Hrdinové nekecaj a jdou
 tam, kam nechce vůbec nikdo –
 na nejvíc a nejhůř studený místo.
- Čau, lidi! Tak jsem tady zas.
 Jsem agent Cooper a jdu po vás.
 Prostě to najdu – už jsem blízko.

R:

Mezi ním mezi ní byly detaily
 a kusy líčidel, který dopadly
 na ubrus a na zem, ale po pláči bylo čisto.
 (×2)

Bolí to dlouho,
 bolí to dál.
 Bolí to dlouho.
 Vzal za tu zataženou roletu
 a vstal.

R:

Mezi ním mezi ní byly detaily
 a kusy líčidel, který dopadly
 na ubrus a na zem, ale po pláči bylo čisto.
 (×2)

Hrdinové nekecaj a jdou do tmy.
 Hrdinové nekecaj a jdou tam, kam
 nechce nikdo.
 (×4)

1. ^{Emi} Ty si ^C pěkný ^D dezolát ^A řekla „Halíbelí“
a byla to pohoda třeba se to povede
vytáhnem tvý múzy a hodíme je za tebe
kdo ty múzy zachytí ten bude mít
záruku
opravdový kvality ty si pěkný dezolát
tohle řekla ona musíme tě sledovat.

R:

^C ^{Emi}
A celý prostor je sledovaný
^C ^{Emi}
příjemnými lidmi kteří olizují
^C ^{Emi}
šťávu tekoucí
^D
z konečků prstů.

2. Ty jsi pěkný dezolát, ve sprchovém
koutě
teče voda ledová, třeba se to povede
opláchnu svý múzy a vypustím je pod
sebe,
kdo ty múzy zachytí, ten bude mít
záruku
opravdový kvality, ty si pěkný dezolát
tohle řekla ona

R:

^{Emi} ^C
Pustíme si starý gramofon
^D ^A
budeme mít světy který nás zajímají
vinylový bůh je šampion
proležíme v posteli celou neděli
pustíme si starý gramofon
budeme mít světy který nás zajímají
vinylový bůh je šampion
venku ten náš svět sledují kamery
A hudba hraje dál
Pustíme si starý gramofon
budeme mít světy který nás zajímají
vinylový bůh je šampion
venku ten náš svět sledují kamery
^{Emi} ^C ^A
Jsem z toho celej žhavej

1. Ami Dmi Ami C
 Dmi Ami
 Já viděl divoké koně, běželi
 soumrakem, Ami
 Dmi Ami Dmi Ami
 vzduch těžký byl a divně voněl
 $\text{G}^\# \text{dim}$ F
 tabá - kem,
 Dmi Ami Dmi Ami
 vzduch těžký byl a divně voněl
 E7 Ami
 tabákem.
2. Ami Dmi Ami C
 Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou
 řek a hor, Ami
 Ami Dmi Ami C
 sper to čert, jaká touha je to vedla za
 obzor? Ami
3. Ami Dmi Ami C
 Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek
 na věčnost, Ami
 Ami Dmi Ami C
 naše touhu, ještě neumírej, sil máme
 dost. Ami
4. Ami Dmi Ami C
 V nozdrách sládne zápach klisen na
 břehu jezera, Ami
 Ami Dmi Ami C
 milování je divoká píseň večera. Ami
5. Ami Dmi Ami C
 Stébla trávy sklání hlavu, staví se do
 šiku, Ami
 Ami Dmi Ami C
 král s dvořany přijíždí na popravu
 zbojníků. Ami
6. Ami Dmi Ami C
 Chtěl bych jak divoký kůň běžet
 běžet, nemyslet na návrat. Ami
 Ami Dmi Ami C
 s koňskými handlíři vyrazit dveře, to
 bych rád. Ami
 Já viděl divoké koně ...

1. Z^C Těšína^{Emi} vyjíždí^{Dmi7} vlaky^F co^C
čtvrthodinu,^{Emi Dmi7 G}
včera^C jsem^{Emi} nespál^{Dmi7} a ani^F dnes^C
nespočinu,^{Emi Dmi7 G}
svatý^F Medard,^G můj^C patron,^F ťuká^G si na
čelo,^F
ale dokud^G se zpívá,^C ještě^{Emi} se^{Dmi7}
neumřelo.^G
2. Ve^C stánku^{Emi} koupím^{Dmi7} si housku^F a slané^C
tyčky,^{Emi Dmi7 G}
srdce^C mám^{Emi} pro lásku^{Dmi7} a hlavu^F pro
písničky,^{Emi Dmi7 G}
ze školy^F dobře^G vím,^C co by se^G dělat^F mělo,
ale dokud^G se zpívá,^C ještě^{Emi} se^{Dmi7}
neumřelo.^G
3. Do alba^C jízdenek^{Emi} lepím^{Dmi7} si další^F
jednu,^C
vyjel^C jsem^{Emi} před chvílí,^{Dmi7} konec^F je^C
v nedohlednu,^{Emi Dmi7 G}
za oknem^F míhá^G se život^C jak leporelo,^G
ale dokud^F se zpívá,^G ještě^F se^C
neumřelo.^{Emi Dmi7 G}

4. Stokrát^C jsem^{Emi} prohloupil^{Dmi7} a stokrát^F
platil^C draze,^{Emi Dmi7 G}
houpe^C to, houpe^{Emi} to na^{Dmi7} housenkové^F
dráze,^C
i kdyby^{Emi} supi^{Dmi7} se slítali^G na mé^F tělo,
tak dokud^G se zpívá,^C ještě^G se^F
neumřelo.^{F G C}
5. Z^C Těšína^{Emi} vyjíždí^{Dmi7} vlaky^F až na kraj^C
světa,^{Emi Dmi7 G}
zvedl^C jsem telefon^{Emi} a ptám^{Dmi7} se: Lidi,^F
jste^C tam?
A z veliké^{Emi} dálky^{Dmi7} do uší^G mi zaznělo,^F
že dokud^G se zpívá,^C ještě^G se^F
neumřelo.^{F G F G C} ::||

1. ^C Kolik je smutného,
^F když mraky černé ^C jdou
^G lidem nad hlavou ^F smutnou ^C dálavou.
Já slyšel příběh, který ^F velkou pravdu
^C měl,
^G za čas odletěl, ^F každý ^C zapomněl.

R:

^G Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
^F po státech ^C toulal se jen sám a že
^F byl veselej, tak ^C každej ^{G7} měl ho rád.
^F Tam ruce k dílu ^C mlčky přiloží a zase
^{Ami} jede dál. A ^F každej ^{G7} kdo s ním ^C
^G chvílku byl, tak ^F dlouho se ^{G7} pak ^C smál.

2. Tam kde byl plač tam Franky hezkou
píseň měl
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj
Frankův zpěv jde dál nocí s písni dál

R:

3. Tak Frankyho vám jednou našli, přestal
žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí.
Bůh ví jak, za co tenhle smíšek konec
měl,
farář píseň pěl, umíraček zněl...

R:

---

1. ^{F#mi} Můj ^E doktor ^{F#mi} sebou ^E sek
^H a ^{F#mi} málem ^E to ^{F#mi} neustál.
^H Víš, ^E já ^{F#mi} mu ^E tehdy ^{F#mi} řek,
^H že ^{F#mi} jsem ^E gastrosexuál.
^H Ale ^{F#mi} jen ^E co ^{F#mi} se ^E z ^{F#mi} lehu ^E zved,
^H přísně ^{F#mi} se ^E zazubil.
^H Blíž ^E jsem ^{F#mi} si ^E k ^{F#mi} němu ^E sed
^H a ^D všechno ^{F#mi} mu ^E vyklopil.

R:

^{Hmi} Do ^E příboru ^{F#mi} se ^D ošatím ^{F#mi} a ^E nebude ^{F#mi} mi ^E zima,
^{Hmi} stříknu ^E pivo ^{F#mi} na ^E rukávy ^{F#mi} a ^E kolu ^{F#mi} do ^E gatí, -
^{Hmi} vzít ^E si ^{F#mi} boty ^D z ^{F#mi} kaviáru ^E není ^{F#mi} volovina,
^{Hmi} na ^E léto ^{F#mi} si ^E pak ^{F#mi} uvařím ^E šaty ^{F#mi} koprový.

2. ^{F#mi} Doktor ^E řek, ^{F#mi} no ^E pane ^{F#mi} Homola,
^H tím ^{F#mi} ste ^E mě ^{F#mi} zaskočil.
^H Přemýšlím ^E stále ^{F#mi} dokola,
^H čím ^{F#mi} bych ^E vás ^{F#mi} vyléčil.
^H S ^E tou ^{F#mi} tváří ^E vaší ^{F#mi} nevinnou
^H já ^{F#mi} bych ^E nemarodil.
^H Zkuste ^E svůj ^{F#mi} úlet ^E rozvinout,
^H Doktor ^D mi ^E poradil.

R:

^{Hmi} Do ^E příboru ^{F#mi} se ^D ošatím ^{F#mi} a ^E nebude ^{F#mi} mi ^E zima,
^{Hmi} stříknu ^E pivo ^{F#mi} na ^E rukávy ^{F#mi} a ^E kolu ^{F#mi} do ^E gatí, -
^{Hmi} vzít ^E si ^{F#mi} boty ^D z ^{F#mi} kaviáru ^E není ^{F#mi} volovina,
^{Hmi} na ^E léto ^{F#mi} si ^E pak ^{F#mi} uvařím ^E šaty ^{F#mi} koprový
^E a ^H gulášový ^{F#mi} fiží.
^{F#mi} Nohavičky ^E z ^H marcipánu ^{F#mi} s ^E vanilkovou
^{F#mi} příchutí.
^{F#mi} Šál ^E mazaný ^H brušetou ^{F#mi} z ^E tymiánu
^E a ^H knoflíky ^D ze ^E salámu ^H kulaťoučky ^D vykrojím.

Na na náj..

R:

20 *Goin' blind*

Mňága a Žďorp

E F#mi A H
(×2)

1. V^{F#mi} posledním vagónu^A oslepen světlem,
semletý životem po celý čas, vstávám a
padám
A^{F#mi} taky se dívám kam až jsem došel a
pořád nevím kde je dole
Nic neodmítám, nic nežádám, nic
netuším

R:

||: I'm goin' blind and it's so fine
I'm goin' down and it's O.K. :||

2. A dávno už nevnímám nic, jen tvoje
teplo, jediný světlo
v posledním vagónu, teď už to chápu
Po celý čas vstávám a padám
Nic neodmítám, nic nežádám, nic
netuším

R:

21 *Hej! Kapitáne!*

Hop Trop

1. Moře už se vzteká, stožár modře bliká,
to nás právě varuje sám svatej Eliáš,
proto každéj smeká, na palubu kleká,
mezi zuby drtí otčenáš.

R:

Hej! Kapitáne!
Jestli přežijem, tak se nedoplatíš!
Hej! Kapitáne!
Tenhle vrak ti rozbijem a rumu vypijem
sedm galónů, a ty to zaplatíš.
D A7 D G D A7 D

2. Vítr plachty ničí, lana s námi cvičí,
za chvíli se briga kýlem na dno posadí,
my jsme chlapi ryzí, kterejm je strach
cizí,
když natáhnem brka, nevadí.

R:

1. Měl jsem hlídat tetě křečka,
^G dala mi ho se slovy,
^D ať u mě chvíli přečká.
 Ale křečka uhlídati
 nelze jen tak lehce,
 obzvlášť když se vám moc nechce.
 Po pokoji ať si běhá,
 na gauč jsem si lehnul,
 vzápětí se ani nehnul.
 Tlačilo mě do zad kromě
 polštářů i cosi,
 už se vidím tetu prosit:

R:

^F Hej teto, já ho zabil,
^E už se to nestane, jo
^{Ami} ten už asi nevstane.
^F Hej teto, nekřič na mě,
^E já ho prostě neviděl,
^{Ami} už dost jsem se nasyděl,
^F hej teto!
 C E Ami F C E E7

2. Tak jsem kouknul, co mě tlačí,
 seděl jsem jenom
 na televizním ovladači,
 ale křeččí švitoření
 slyšet není, jenom
 zvláštní smrad se line od topení.
 Zase se mi dech zatajil,
 spečeného křečka
 bych před tetou neobhájil.
 A dřív než tam sebou seknu,
 měl bych asi vymyslet,
 jak tetě potom řeknu:

R:

R:

Hej teto,
 já ho fakt zabil,
 ten bídák sežral magnet
 a k topení se přitavil.
 Hej teto,
 co na to říci?
 Můžeš si ho maximálně připnout na lednici.

R:

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
až jednou vyrosteš, budeš doktorem
práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
já jim ale na to řek': Chci být hlídačem
krav.

R:

Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštiny a mýt se v lavoře,
od rána po celý den zpívat si jen,
zpívat si: pam pam pam .. - .

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet'
jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají
krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se
všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje
zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do
mokrých trav,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté
krávy.

R:

1. Tlusté koberce plné prachu
poprvé s holkou, trochu strachu
a stará dáma od vedle zas vyvádí
zbyde tu po ní zvadlé kapradí
a pár prázdných flašek
veterán z legií nadává na revma
vzpomíná na Emu, jak byla nádherná
a všechny květináče už tu historku znají,
ale znova listy nakloní a poslouchají
vzduch voní kouřem.

R:

a svět je
svět je jenom hodinový hotel
a můj pokoj je studený a prázdný
svět je
svět je jenom hodinový hotel
a můj pokoj je studený a prázdný

2. Vezmu si sako a půjdu do baru
absolventi kurzu nudy, pořád postaru
kytky v klopě vadnou, dívám se okolo
po stínech:
Kterou? No přeci žádnou!
vracím se pomalu nahoru
cestou potkávám ty, co už padají dolů
a vedle v pokoji někdo šeptá: "Jak ti je?"
za oknem prší a déšť stejně nic
nesmyje...

R:

-
1.   ^{A D} Stojí hruška v širém poli
vršek se jí zelená
/: Pod ní se pase kůň vraný
pase ho má milá :/
2.   ^D Proč   ^A má milá dnes   ^A pasete
       ^{D G A} z večera do rána
       ^{D G A D} /: Kam   ^{A D} můj milý pojedete
       ^{A D} já pojedu s váma :/
3.   ^{D A} Ó   ^A já pojedu daleko
       ^{D G A} přes vody hluboké
       ^{D G A D} /: Kéž   ^{A D} bych byl nikdy nepoznal
       ^{A D} panny černooké :/
-

1. ^{Ami} Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama ^C
^G vířený
^{Ami} jako já, jó jako já, ^G
^{Ami} kdo Hudsonský slapy nezná sírou pekla ^G
^G šířený,
^{Ami} ať se na Hudsonský šífy najmout dá, ^{Ami}
^G ^{Ami} jo-ho-ho.
2. Ten, kdo nepřikládal uhlí, šíf když na
 mělčinu vjel,
 málo zná, málo zná,
 ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním
 chladem chvěl,
 ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
 johoho.

R:

^F Ahoj, páru tam hod', ^{Ami}
^G ať do pekla se dříve dohrabem, ^{Ami}
^G ^{Ami} ^G ^{Ami} jo-ho-ho, jo-ho-ho.

3. Ten, kdo nezná noční zpěvy
 zarostenejch lodníků
 jako já, jó jako já,
 ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí
 dělat rotyku,
 ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
 johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se
 rumem neopil,
 málo zná, jó málo zná,
 kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem
 utopil,
 ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
 johoho.

R:

5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád
 jenom hlad
 jako já, jó jako já,
 kdo chce celý noci čuchat pekelnýho
 vohně smrad,
 ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
 johoho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu
 je to všechno fuk,
 kdo je sám, jó jako já,
 kdo má srdce v správným místě, kdo je
 prostě prima kluk,
 ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
 johoho.

R:

Ahoj, páru tam hod',
 ať do pekla se dříve dohrabem,
^G ^{Ami} ^G ^{Ami} ^G ^A
 jo-ho-ho, jo-ho-ho, jo-ho-ho

1. $\begin{array}{c} C \\ \text{Čiže ste husličky čie} \\ Dm \quad Am \quad G \\ \text{Kdo vás tu zanechal } (\times 2) \\ Dm \quad G \quad C \\ \text{Na trávě poválané} \\ Dm \quad G \quad C \quad F \\ \text{Na trávě poválané} \\ Dm \quad Am \quad G \quad Dm \quad Am \quad G \\ \text{U paty ořecha} \end{array}$
2. $\begin{array}{c} C \quad F \quad C \\ \text{Kdože tu trávu tak zvalal} \\ Dm \quad Am \quad G \\ \text{Aj modré fia - ly } (\times 2) \\ Dm \quad G \quad C \\ \text{Že ste husličky samé} \\ Dm \quad G \quad C \quad F \\ \text{Že ste husličky samé} \\ Dm \quad Am \quad G \quad Dm \quad Am \quad G \\ \text{Na světě zostaly} \end{array}$
3. $\begin{array}{c} C \quad F \quad C \\ \text{Který tu muzikant usnul} \\ Dm \quad Am \quad G \\ \text{A co sa mu přišlo zdát } (\times 2) \\ Dm \quad G \quad C \\ \text{Co sa mu enem zdálo} \\ Dm \quad G \quad C \quad F \\ \text{Bože Co sa mu enem zdálo} \\ Dm \quad Am \quad G \quad Dmi \quad Am \quad G \\ \text{Že už vjec nechtěl hrát} \end{array}$
4. $\begin{array}{c} C \quad F \quad C \\ \text{Zahrajte husličky samy} \\ Dm \quad Am \quad G \\ \text{Zahrajte zvesela } (\times 2) \\ Dm \quad G \quad C \\ \text{Až sa ta bude trápit} \\ Dm \quad G \quad C \quad F \\ \text{Až sa ta bude trápit} \\ Dm \quad Am \quad G \quad Dm \quad Am \quad G \\ \text{Která ho nechtěla} \end{array}$

Capo III

1. $\begin{array}{c} Emi \quad C \quad G \quad Dsus2 \\ \text{Už dlouho se mi zdá, že ztrácím} \\ Emi \quad C \quad G \\ \text{cenu} \\ Emi \quad C \quad G \quad Dsus2 \quad Emi \quad C \quad G \\ \text{africkejm dětem hlad nezaženu} \\ Emi \quad C \quad G \\ \text{||:zabloudil jsem lhostejností} \\ Dsus2 \quad Emi \quad C \quad G \\ \text{nevím jak najít cestu zpět} \\ Emi \quad C \quad G \quad Dsus2 \\ \text{jmenuju se po tátovi je mi třicet} \\ Emi \quad C \quad G \\ \text{let :||} \end{array}$
2. O mě se v dětství báli celou neděli
můj táta s mámou možná věděli
že jako malé pimprle
do svojí velké škatule
aspoň na chvíli budu chtít chytit vítr
3. Hledal jsem věc za kterou se dá bojovat
myslel jsem že má cenu na muže si hrát
pak během jednoho dne
jsem poznal že asi ne
že je to horší než chtít chytit vítr
4. nebudu mít dost sil zmizím do ticha
v poslední chvíli možná chytím vítr
||:a vítr chytí mě
odletíme společně
a těm které tu necháme zbude vítr :||

1. ^F Zrychlený ^C vlak ^B náhle stojí
^F asi tak ^C v půli ^B cesty,
 zbývá vzdát čest padlému stroji
 a zbytek dojít pěšky.
2. A náhle už není, kam spěchat,
 vítací výbory nebudou čekat,
 kufry a příbory tu můžeme nechat,
 až déšť se vsákne, tak vystoupí řeka.

R:

^F ^C ^B
 I cesta může být cíl,
^F ^C ^B
 I cesta může být cíl.

3. Jediný mrak nad hlavou stojí
 nehybně, tak jako vážky,
 jediný klas dozrává v poli
 jediným způsobem lásky.
4. A náhle už není, kam spěchat,
 vítací výbory nebudou čekat,
 kufry a příbory tu můžeme nechat,
 až déšť se vsákne, tak vystoupí řeka.

R:

1. ^{Am7} Sedím na kolejích, ^{D7} které nikam
^{G C G} nevedou,
^{Am7} koukám na kopretinu, jak ^{D7} miluje se s
^G lebedou,
^{Am7} mraky vzaly slunce zase pod svou
^{G Em} ochranu, ochranu
^{Am7} jen ty nejdeš, holka zlatá, ^D kdypak já tě
^{G D7} dostanu? -

R:

^G Z ráje, my vyhnání z ráje, ^{Em}
^{Am7 C7} kde není už místa, ^{G D} prej něco se chystá, ó
^G z ráje nablýskaných plesů ^{Em}
^{Am7 C7} jdeme zpátky do lesů ^{G D7} za nějaký čas - .

2. ^{Am7} Vlak nám včera ujel ze ^{D7} stanice do
^{G C G} nebe,
^{Am7} málo jsi se snažil, ^{D7} málo šel jsi do sebe, ^G
^{Am7} šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna ^{D7}
^{G Em} nenosí,
^{Am7} i pes, kterej chce přízeň, napřed
^D svýho pána poprosí. ^{G D7}

R:

3. ^{Am7} Už tě vidím z ^{D7} dálky, jak máváš na mě
^{G C G} korunou,
^{Am7} a jestli nám to bude stačit,
^{D7} ^G zatleskáme na druhou,
^{Am7} zabalíme všechny, co si dávaj' rande za ^{D7}
^{G Em} branou,
^{Am7} v ráji není místa, možná v ^D pekle se
^{G D7} nás zastanou.

R:

31 Jednou mmi fotr povídá

Ivan Hlas

1. Jednou mi fotr povídá: zůstali jsme už
sami dva,
že si chce začít taky trochu žít,
nech si to projít palicí a nevracej se s
vopicí,
snaž se mě hochu trochu pochopit.

R:

Já šel, šel dál, baby, kam mě Pánbůh zval,
já šel, šel dál, baby, a furt jen tancoval,
na každý divný hranici, na policejní stanici
hrál jsem jenom rock'n'roll for you.

2. Přiletěl se mnou černej čáp, zobákem
dělal rockin' klap
a nad kolíbkou Elvis Presley stál,
obrovskej bourák v ulici, po boku
krásnou slepici
a lidi šeptaj: přijel nákej král.

R:

3. Pořád tak nák nemohu, chytit štěstí za
nohu
a nemůžu si najít klidnej kout,
bláznivý ptáci začnou rvát a nový ráno
šacovat
a do mě vždycky pustí silnej proud.

R:

32 Jelen

Jelen

1. Na jaře se vrací od podzima listí.
Mraky místo ptáků krouží nad závistí.
Kdyby jsi se někdy ke mně chtěla vrátit,
nesměla bys, lásko, moje srdce ztratit.

R:

Zabil jsem v lese jelena.
Bez nenávisti, bez jména.
Když přišel dolů k řece pít,
krev teče do vody, v srdci klid.

2. Voda teče k moři, po kamenech skáče,
jednou hráze boří, jindy tiše pláče.
Někdy mám ten pocit, i když roky
plynou.
Že vidím tvůj odraz dole pod hladinou.

R:

3. na jaře se vrací, listí od podzima.
Čas se někam ztrácí, brzo bude zima.
Svět přikryje ticho, tečka za příběhem.
Kdo pozná, čí kosti, zapadaly sněhem.

R:

Zabil jsem v lese jelena.
Bez nenávisti, bez jména.
Když přišel dolů k řece pít,
krev teče do vody, v srdci klid.

1. Slunce je zlatou skobou na vobloze
 přibitý,
 pod sluncem sedlo kožený,
 pod sedlem kůň, pod koněm moje boty
 rozbitý 4. =1.
 a starý ruce sedřený.

R:

Dopředu jít s tou karavanou mraků,
 schovat svou pleš pod stetson dřavý,
 jen kousek jít, jen chvíli, do
 soumraku,
 až tam, kde svítí město, město
 bělavý. -

2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
 v tom městě nikdo nezdraví,
 šerif i soudce - gangsteři, voba řádně
 zvolení
 a lidi strachem nezdraví.
3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
 a zákon džungle panuje,
 provazník plete smyčky, hrobař kopat
 nestačí
 a truhlář rakve hobluje.

R:

V městě je rád a pro každého práce,
 buď ještě rád, když huba voněmí,
 může tě hrát, že nejsi na voprátce
 nebo že neležíš pár inchů pod zemí. -

R:

Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
 kde tichej dům a pušky rezavý,
 orat a sít od rána do soumraku
 a nechat zapomenout srdce bolavý. -

1. Když mě brali za vojáka
stříhali mě dohola.
Vypadal jsem jako blbec
Jak ti všichni dokola,
la, la, la, jak ti všichni dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren,
začali mě učit
jak mám správný voják být
a svou zemi chránit,
ti, ti, ti a svou zemi chránit
3. Na pokoji po večerce
ke zdi jsem se přitulil.
Vzpomněl jsem si na svou milou
krásně jsem si zabulil,
lil, lil, lil krásně jsem si zabulil
4. Když přijela po půl roce,
měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic,
nic, nic, nic tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje,
ona za to nemohla,
mladá holka lásku potřebuje,
tak si k lásce pomohla,
hla, hla, hla tak si k lásce pomohla

6. Major nosí velkou hvězdu,
před branou ho potkala.
Řek jí, že má zrovna volný kvartýr
Tak se sbalit nechala,
la la, la tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáka,
když ho holka zradila.
Na shledanou, pane Fráňo Šrámku,
písnička už skončila.
La, la, la, jakpak se Vám líbila?
La, la, la, nic moc extra nebyla...

H G#mi E Emi
Ná nananannanananana ná
H G#mi E Emi
Ná nananannanananana ná

H D#mi
Kláro, jak to s tebou vypadá
C#mi Emi
od půl devátý, do osmi ráno
H D#mi
Co nám brání být spolu jenom ty a já
C#mi Emi
Nebud' včerejší no tak Kláro

H D#mi
Pro tebe slibuju, žaluju denně piju jak
Dán
C#mi Emi
ve skrytu duše marně tajně doufám
H G#mi
že já, jenom já jsem ten tvůj vysněný
E Emi
pán

H D#mi C#mi
Já se prostě nekontroluju a plácám a
Emi
plácám

H D#mi
jsi vážně úžasná já tě nejspíš miluju
C#mi Emi
no ty mi dáváš... jééé

H D#mi
Zabalit, vyrazit, rychle frčíme dál
C#mi Emi
bereme čaru šup do kočáru
H G#mi
Já jenom já jsem ten tvůj vysněný
E
pán
Emi
Inženýr šarlatán

R:

C (Emi) Dmi7 Fmi
Koukám na tebe Kláro už několik dní
C (Emi)
Nejsem nákej ten chlápek jsem
Dmi7 Fmi

solidní
C (Emi) Dmi7 Fmi
Kláro, stačí jen málo a budeme pár
C (Emi)
Královno má, ty to víš, co bych si
Dmi7 Fmi
přál

C Ami F Fmi
Ná nananannananannanaá aáááá
C Ami F Fmi
Ná nananannananannanaá aáááá

C Emi
Hele kotě na co tě nalákám ?
Dmi Fmi
mám doma sbírku cinknutejch
srdcovejch králů
C Emi
naslouchám následně vím kudy kam
Dmi Fmi C
dáme si partičku a skončíme k ránu
Emi Dmi Fmi C
Počkám až usneš a budu se ti zdát
Ami F
Jenom já jsem ten tvůj vysněný pán
Fmi
inženýr žádný šarlatán ..

R:

C# (Fmi)
Koukám na tebe Kláro už několik
D#mi7 F#mi
dní
C# (Fmi)
Nejsem nákej ten chlápek jsem
D#mi7 F#mi
solidní
C# (Fmi) D#mi7 F#mi
Kláro, stačí jen málo a budeme pár
C# (Fmi)
Královno má, ty to víš, co bych si
D#mi7 F#mi
přál

C# Bmi F# F#mi
Ná nananannananannanaá aáááá
C# Bmi F# F#mi
Ná nananannananannanaá aáááá
C# Bmi F# F#mi
Ná nananannananannanaá aáááá...

1. Chodím světem už pěkných pár let,
 parným létem i zrmzlej jak led.
 Zjistil jsem, že lásku smím dávat i vzít,
 nikdy jsem nešel tou cestou, kudy ty
 musíš jít.
2. Viděl jsem i místa, lepší zapomenout.
 Kulky vzduchem hvízdát, těla po vodě
 plout.
 Někdy si až říkám, jestli mám právo žít,
 a to jsem nešel tou cestou, kudy ty
 musíš jít.

R:

Buď klidná jako voda, ale silná jako proud,
 skála se ti poddá a zbavíš se všech pout.
 Svěží jako ranní rosa a čistá jako sníh.
 Když tančíš po kamení bosá, svět máš na
 dlaních.

3. Život někdy umí lidem naložit kříž,
 ale ničeho se neboj, jsem tu s tebou,
 vždyť víš.
 A i kdyby nás ďábel chtěl na rohy vzít,
 spolu půjdeme tou cestou, kudy ty musíš
 jít.

R:

(×2)

... Svěží jako ranní rosa a čistá jako sníh.
 Když tančíš po kamení bosá, svět máš na
 dlaních.

37 Lokomotiva

Poletíme

1. ^G Pokaždé když tě vidím, ^D vím, že by to šlo
^{Em} a když jsem přemejšlel, ^C co cítím, tak mě
napadlo
jestli nechceš svého osla vedle svého
osla hnát,
jestli nechceš se mnou tahat ze země
rezavej drát

R:

- ^G Jsi Lokomotiva, která ^D se řítí tmou,
^{Em} jsi indiáni, kteří ^D prérií jedou,
jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,
jsi prezident a já tvé spojené státy
2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to
se má
je to koruna žvejkačkou ke špejli
přilepená,
a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi
nima niť,
můžeme si takhle volat, když budeme
chtít

R:

3. Každý příběh má svůj konec, ale ne ten
naš,
nám to bude navždy dojit, všude kam se
podíváš,
naše kachny budou zlato nosit a krmit
se popcornem,
já to každý večer spláchnu půlnočním
expresem

R:

4. Dětem dáme jména Jessie, Jeddej,
Jad a John,
ve stopadesáti letech ho budu mít stále
jako slon,
a ty nestratíš svoji krásu, stále štíhlá
kolem pasu,
stále dokážeš mě chytit lasem a
přitáhnout na terasu

R:

38 Made in Valmez

Mňága a Žďorp

^C jako je sama skála
^F tak jsem sám i já ^{Dmi G}
jako je prázdná duha
tak jsem prázdný i já
jako je zrádná voda
tak zradím i já

R:

^C zkouším se prokopat ven - zkouší se
prokopat ven!
^F zkouším se prokopat ven - zkouší se ^{Dmi}
^G prokopat ven!
^C zkouším se prokopat ven - zkouší se
prokopat ven!
^F zkouším se prokopat ven - zkouší se ^{Dmi}
^G prokopat

o půl třetí na náměstí ve Valašském
Meziříčí
jdu co noha nohu mine a každý sám
sobě jsme stínem
nic mi není přítom melu z posledního
těžko říct o tom něco konkrétního
stejná slova kolem stejný tváře
a každý sám sobě jsme lhářem a já už
zase

R:

1. ^A Zapal ten oheň ve mně. ^D čeho se bojíš?
^A ^D Zápalkou škrtni jemně.
^A ^D Zapal ten oheň ve mně. čeho se bojíš?
^A ^D zimou se celá třeseš, proč venku stojíš.
^A ^D Pojd' dál, prosím tě, nenech se, prosit se
^A ^D dál
^D Nenech se.

2. ^A ^D Sedíme na pavlači, přichází ráno,
^A ^D Tobě se lesknou oči.
^A ^D Sedíme na pavlači, přichází ráno
^A ^D a mně se hlava točí.
^A ^D Pojd' dál, prosím tě, nenech se, prosit se
^A ^D dál
^D Nenech se.

R:

^{F#mi} ^E Hodiny se zastaví a v devět třicet v
pondělí.
^A Magdaléno, tvoje vlasy,
^{F#mi} ^E leží pod mou postelí a i když jsme to
nechtěli,
^A oblíkáš se, pročpak asi?
^{F#mi} ^E Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí
^A jsem sám.

3. ^A Stojíme na rozcestí a zvony zvoní,
^A Daleko od bolestí.
Stojíme na rozcestí a zvony zvoní
^A Možná nás čeká štěstí.
^A Pojd' dál. Prosím tě nenech se. Prosit se
^A dál
^D Nenech se.

R:

(×2)

R:

^{F#mi} ^E Hodiny se zastaví a v devět třicet v
pondělí.
^A Magdaléno, tvoje vlasy,
^{F#mi} ^E leží pod mou postelí a i když jsme to
nechtěli,
^A oblíkáš se, pročpak asi?
^{F#mi} ^E Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí
^A máš těžký srdce a mokré řasy.
^{F#mi} ^E Když vycházíš ze dveří, tak sama tomu
^D nevěříš.
^D Nenech se. Nenech se.

R:

E C#mi A E
Na, nananana náá náá
E C#mi A E
Na, nananana náá náá

1. E C#mi Asmi F#mi
Najdem si místo kde se dobře kouří
E C#mi Asmi F#mi
kde horké slunce do nápojů nepíchá
H H/A E A
kde vítr snáší žmolky ptačích hovínek
H A H
okolo nás a říká

2. E C#mi Asmi
Můžeme zkoušet co nám nejvíce
F#mi
zachutná
E C#mi Asmi F#mi
a klidně se dívat jestli někdo nejde
H F#mi E A
někdo kdo ví, že už tady sedíme
H A H7
a řekne nazdar kluci

R:

E C#mi A E
Mám jednu ruku dlouhou
E C#mi A E
Mám jednu ruku dlouhou

3. A F#mi C#mi
Posaď se k nám, necháme tě
Hmi
vymluvit
A F#mi C#mi Hmi
a vzpomenout si na ty naše úkoly
E Hmi A D E
tu ruku nám dej a odpočívej v pokoji
A F#mi C#mi Hmi
Tam na tom místě, kde se dobře není

R:

A F#mi D A
Na, nananana náá náá (×4)
Ami
na nanana, na nanana
Ami D A
na, nanana náá náá

R:

A F#mi D A
||:Mám jednu ruku dlouhou
A F#mi D A
Mám jednu ruku dlouhou :||

1. Je den, tak pojd' Marie ven
budeme žít, házet šutry do oken
jen dva, necháme doma trucovat
když nechtějí - nemusí, nebudem se
vnucovat
jémíne, všechno zlý jednou pomíne
tak Marie, co ti je?
2. Všemocné jsou loutkařovy prsty,
ať jsou tenký nebo tlustý,
občas přetrhají nit.
A to pak jít a nemít nad sebou svý jistý
pořád s tváří optimisty listy v žití
obracet.
3. Je to jed, mazat si kolem huby med
a neslyšet, jak se ti bortí svět.
Marie, kdo přežívá, nežije, tak ádíjé.

Marie, už zase máš (k) tulení sklony
jako loni.
Slyším kostelní zvony znít
a to mě zabije a to mě zabije a to mě
zabije,
jistojistě.

R:

- Já mám Marii rád, když má moje bytí
spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím
plícím život vdechovat.
Nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat,
nechtěj mě milovat.
Já mám Marii rád, když má moje bytí
spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím
plícím život vdechovat.
4. Copak nemůže být mezi ženou a mužem
přátelství, kde není nikdo nic dlužen?
Prostě jen prosté spříznění duší,
aniž by kdokoli cokoli tušil.

R:

- Já mám Marii rád, když má moje bytí
spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím
plícím život vdechovat.
Nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat,
nechtěj mě milovat.
Já mám Marii rád, když má moje bytí
spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím
plícím život vdechovat.

42 Mezi horami

Čechomor

1. /: ^{Ami} Mezi ^G horami ^{Ami} lipka ^G zelená : /
^C /: Zabili Janka
^G Janíčka, ^{Ami} Janka
^{Ami} ^G ^{Ami} místo jelena : /
2. /: ^{Ami} Keď ho ^G zabili ^{Ami} zamordovali : /
^C /: Na jeho hrobě,
^G ^{Ami} Na jeho hrobě
^{Ami} ^G ^{Ami} Kříž postavili : /
3. /: ^{Ami} Ej křížu ^G křížu ^{Ami} ukřížovaný : /
^C /: Zde leží Janík,
^G ^{Ami} Janíček ^{Ami} Janík
^{Ami} ^G ^{Ami} zamordovaný : /
4. /: ^{Ami} Tu šla ^G Anička ^{Ami} Plakat ^G Janíčka :
^C /: Hned na hrob padla
^G ^{Ami} vjac nevstala
^{Ami} ^G ^{Ami} Dobrá Anička. : /

43 Měsíc

Mňága a Žďorp

1. ^{Ami} Děkuju ti za to, ^G žes mi ^C ještě
^F ^C ^G zavolala,
^{Ami} ^G ^C ^F ^C ^G moje duše černá už to ani nečekala,
^{Ami} ^G ^C jenže, moje drahá, je to všechno trochu
^F ^C ^G na nic,
^{Ami} ^G ^C já už jsem se rozhod, zítra budu znovu
^F ^C ^G panic.
2. Děkuju ti za to, žes to rovnou nepoložil,
že jsi nezapomněl, co jsi se mnou
všechno prožil.
Teď, když svítí měsíc pro každého
zvláště, je mi to líto,
jenže už je konec, však víš to. Vím to!

R:

^{Ami} ^G ^C ^F ^C ^G
^{Ami} ^G ^C ^F ^C ^G
Měsíc, svítí měsíc.
Měsíc, svítí měsíc.
Měsíc, svítí měsíc.
^{Ami}
Měsíc.

1. Cesta je prach a šterk a udusaná hlína
 hlína a šedé šmrouhy kreslí do vlasů
 a z hvězdných drah má šperk co
 kamením
 se spíná a pírka touhy z křídel
 pegasů. - :||
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
 má v ruce štítky a v pase staniol,
 a z očí chtíč jí plá, když háže do
 neznáma,
 dvě křehké snítky rudých gladiol. :||

R:

Seržante písek je bílý jak paže Daniely
 počkejte chvíli mé oči uviděly
 tu strašně dávnou vteřinu zapomnění
 Seržante mávnou a budu zasvěceni
 Morituri te salutant, morituri te salutant
 ...

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi
 se zmítá
 a písek víří křídla holubí
 a marš mi hrál zvuk děl co uklidnění
 skýtá,
 a zvedá chmýři které zahubí. - :||

4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína
 mosazná včelka od vlkodlaka
 Rezavý kvér, můj brach a sto let stará
 špína
 a děsně velká bíla oblaka. :||

R:

1. ^E Pán ^{F#7} Bůhmi ^H dal dárek,
^A tu nejhezčí ^H z ^E Klárek,
^A kvůli jejím očím
^{C#mi} kočár s panem ^H kočím,
^A předěláme ^{H E} na kočárek.

R:

^{C#mi} Na ^{G#} nebi se ^{C#mi} pasou ovce,
^{C#mi} co ^H znamená ^E v morseovce
^A čárka ^{G#mi} tečka ^{A/G#} čárka?
^{A/F#} Tak začíná, tak ^H začíná,
^{A/F#} tak ^{H E} začíná Klárka.

2. Pán Bůh dělá zmatky,
 náruč paní Katky
 způsobila to, že
 volám Pane Bože,
 vem si svoji Klárku zpátky.

R:

Noční šelma láká lovce,
 co znamená v morseovce
 čárka tečka čárka?
 Tak začíná, tak začíná,
 tak začíná, Katka.

3. Co mě zbejvá k stáru,
 noční můry v denním báru,
 duševně jsem chorým
 pro lásku a pro rým,
 Pane Bože, vrať mi Kláru.

R:

Na nebi se pasou ovce,
 co znamená v morseovce
 čárka tečka čárka?
 Tak začíná, tak začíná,
 tak začíná, Klárka.

1. Táhněte ^C do háje, všichni ^{Ami} pryč,
 chtěl jsem ^C jít do ráje a nemám ^{Ami} klíč,
 jak si tu můžete ^{Ami} takhle žrát,
 ztratil jsem ^F holku, co ji mám ^G rád.
2. Napravo, nalevo, nebudu mít klid,
 dala mi najevo, že mě nechce mít,
 zbitej a špinavej, tancuju sám,
 váš ^{Dmi} pohled ^G káravej už dávno znám.

R:

Pořád jen ^F na kolena, na kolena, ^C je je je,
 pořád jen ^F na kolena, na kolena, ^C je je je,
 pořád jen ^F na kolena, na kolena, ^C je to tak, ^{Ami}
 a vaše ^F saka vám ^G posere pták.

3. Cigáro do koutku si klidně dám,
 tuhleto pochoutku vychutnám sám,
 kašlu vám na bonton, vejmysly
 chytřejch hlav,
 sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav.

R:

...a tenhle barák vám posere pták
 (kormorán).

1. ^D Nad ^{A4 A} stádem ^{Em} koní-
^G podkovy ^D zvoní, ^A zvoní, ^{Em}
^D Černý ^A vůz ^{Em} vlečou,
^G a slzy ^G tečou a já volám...
2. ^D Tak ^{A4 A} neplač ^{Em} můj kamaráde,
^G Náhoda ^D je ^A blbec, ^{Em} když ^D krade,
^D Je ^A tuhý ^{Em} jak ^G veka, a řeka ^A ho ^{Em} splaví,
^G Máme ^C ho ^G rádi
^C No ^G tak ^A co, tak co, tak co....
3. ^D Vždycky ^{A4 A} si ^{Em} přál, až ^D bude ^G popel,
^G i s ^D kytarou,
^D vodou ^A ať ^{Em} plavou, jen ^G žádný ^{Em} hotel,
^G s křížkem ^G nad ^A hlavou,
4. ^D Až ^{A4 A} najdeš ^{Em} místo, kde ^D je ^G ten ^{Em} pramen,
^G a kámen, ^D co ^A praská,
^D budeš ^A mít ^{Em} jisto, patří ^G sem ^{Em} popel,
^G a každá ^C láska, ^G
^C No ^G tak ^A co, tak co, tak co....
5. ^D Nad ^{A4 A} stádem ^{Em} koní-,
^G podkovy ^D zvoní, ^A zvoní, ^{Em}
^D Černý ^A vůz ^{Em} vlečou,
^G a slzy ^G tečou a já šeptám...

6. ^D Vysyp ^{A4 A} ten ^{Em} popel ^G kamaráde,
^G do ^D bílé ^A vody, ^{Em} vody,
^D Vyhasnul ^A kotel, a ^{Em} náhoda ^G je
^G štěstí ^G od ^G podkovy
(3x)

1. ^C tramvají ^G dvojkou ^F jezdíval ^G jsem ^C do
^C Židenic ^G
^C z ^G tak ^F velký ^G lásky ^{Ami} většinou ^C nezbyde ^G nic
^F z ^C takový ^F lásky ^C jsou ^G kruhy ^G pod ^C očima
^C a ^G dvě ^F spálený ^G srdce - ^F Nagasaki
^G Hirošima ^C
2. ^C jsou ^G jistý ^F věci ^G co ^C bych ^F tesař ^G do
^C kamene ^G
^C tam ^G kde ^F je ^{Ami} láska ^C tam ^G je ^F všechno
^G dovolené ^{Ami}
^F a ^C tam ^F kde ^C není ^G tam ^F mě ^C to ^G nezajímá
^C jó ^G dvě ^F spálený ^G srdce - ^F Nagasaki
^G Hirošima ^C
3. ^C já ^G nejsem ^F svatej ^G ani ^C ty ^G nejsi ^C svatá ^G
^C ale ^G jablka ^F z ^G ráje ^{Ami} bejvají ^C jedovatá
^F jenže ^C hezky ^F jsi ^G hrála, ^F když ^C mi ^G někdy
^C bylo ^G zima
^C jó ^G dvě ^F spálený ^G srdce - ^F Nagasaki
^G Hirošima ^C

4. =1.

1.   C   Fmaj7
nejlíp jim bylo
          C   Fmaj7   C   Fmaj7 C   Fmaj7
když nevěděli co dělají
                  G
jenom se potkali
          F   C   Fmaj7
a neznělo to špatně
2. tak se snažili
a opravdu si užívali
jenom existovali
a čas běžel skvěle

R:

F   C
nechám si projít hlavou
G
kam všechny věci Ami plavou
F   C
jestli je všechno jen dech
G
tak jako kdysi v noci
Ami   C   Fmaj7
spolu potmě na schodech

3. pak se ztratili
a chvílema se neviděli
jenom si telefonovali
a byli na tom bledě
4. a když se vrátili
už dávno nehořeli
jenom dál usínali
chvíli spolu - chvíli vedle sebe

R:

R:

nechej si projít hlavou
kam všechny věci věci plavou
jestli je všechno jen dech
tak jako kdysi v noci
spolu potmě na schodech

1. Přivedl jsem domů Božce nádhernýho
 nosorožce,
 originál nosorožce, koupil jsem ho v
 hospodě.
 Za dva rumy a dvě vodky připadal mi
 velmi krotký,
 pošlapal mi polobotky, ale jinak v
 pohodě.
 Vznikly menší potíže při nástupu do
 zdviže,
 při výstupu ze zdviže už nám to šlo
 lehce.
 Vznikly větší potíže, když Božena v
 neglizé,
 když Božena v neglizé řvala, že ho
 nechce.

2. Marně jsem se snažil Božce vnutit toho
 tlustokožce,
 originál nosorožce, co nevidíš v
 obchodech.
 Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi
 řekla: padej, sbohem,
 zabouchla nám před nosorohem, tak tu
 sedím na schodech.
 Co nevidím - souseda, jak táhne domů
 medvěda,
 originál medvěda, tuším značky grizzly.
 Už ho ženě vnucuje a už ho taky
 pucuje
 a zamčela a truceje, tak si to taky slízli.
 3. Tak tu sedím se sousedem, s
 nosorožcem a s medvědem,
 nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

R:

Ami C
Jede jede rytíř, jede do kraje
G Ami
Nové dobrodružství v dálce hledaje
Ami C
Neví co je bázeň, neví co je strach
G Ami
Má jen velké srdce a na botách prach

1. F E
Jednou takhle v neděli, slunce pěkně
hřálo
F E
Bylo kolem poledne, když tu se to stalo
F G
Panáček uhodí pěstičkou do stolu:
F G
Dost bylo pohodlí a plnejch kastrólů!
Ami G
Ještě dneska stůjcostůj musím na cestu
se dát
F E
Tak zavolejte sloužící a dejte koně
osedlat!

R:

2. F E
Ale milostpane! spráskne ruce starý
čeledín
F E
Ale pán už sedí v sedle a volá s
nadšením:
F G
Má povinnost mi velí pomáhat
potřebným
F G
Ochraňovat chudé, slabé, léčit rány
nemocným
Ami G
Marně za ním volá stará hospodyně:
F E
Vraťte se pane, lidi sou svině!

R:

3. F E
Ale sotva dojel kousek za městskou
bránu
F E
Z lesa na něj vyskočila banda trhanů
F
Všichni ti chudí, slabí, potřební - no
G
chátra špinavá
F G
Vrhli se na něj a bili ho hlava nehlava
Ami G
Než se stačil vzpamatovat, bylo málem
po něm
F E
Ukradli mu co kde měl a sežrali mu koně

R:

4. F E
Vzhůru srdce! zvolá rytíř, nekončí má
pouť
F E
Svou čest a slávu dobudu, jen z cesty
neuhnout!
F G
Hle, můj meč! (a zvedl ze země kus
drátu)
F G
A zde můj štít a přilbice! (plechovka od
špenátu)
Ami G
Pak osedlal si pavouka, sed na něj, řekl
Hyjé!
F E
Jedem vysvobodit princeznu z letargie

R:

5. ^F A šíleně smutná princezna sotva ho ^E
viděla
^F Vyprskla smíchy a ^E plácla se do čela
^F Začala se chechtat až jí z ^G očí tekly slzy
^F To je neskutečný, volala, jak jsou
^G dneska lidi drzí!
^{Ami} O ^G mou ruku se chce ucházet tahle
figúra
^F Hej, zbrojnoši, ukažte mu ^E rychle cestu
ze dvora!

| R:

6. ^F Tak jede malý rytíř ^E svojí cestou dál
^F Hlavu hrdě vzhůru - ^E on svou bitvu
neprohrál
^F I když král ho nechal vypráskat a drak ^G
mu sežral boty
^F A děvka z ulice mu ^G plivla na kalhoty
^{Ami} Ve ^G světě kde jsou lidi na lidi jak vlci
^F Zůstává rytířem - ^E ve svém srdci

| R:

52 Obchodník s deštěm

Kryštof

1. ^G Jako vášeň, která ^{Em} hasne v ^G kouři,
namačkaná bez ostychu, v zástup
^{Em} živočichů,
jako jas ^C dálkových světél,
jako nad talířem ^D večer mi mizíš.
^G a mizíš někde v ^{Em} dávno,
jsi láska, co mě ^G škrtí, já na pokraji
^{Em} smrti,
ve svém ^C paralelním světě
^D toužím po odvetě a křičím.

| R:

^C Slova jsou jen kapky deště a ty voláš, ^{Em}
ať prším ještě.
^C Slova jsou jen kapky deště a ty voláš. ^{Em}
(×2)

2. ^G Jako touha, sklem co neprorazí, ^{Em}
nekonečné břehy,
s kufry plných ^{Em} něhy
zvu obchodníky s ^C deštěm,
chci koupit to tvé ^D 'ještě' a slyším,
^G v rozestlaném ^{Em} tichu,
zvuky ^G autoplánů, co unáší tě ^{Em} ránům,
jsi tečka v ^C kalendáři,
co ^D nadosmrti září a křičí.

| R:

1. Šel pocestný kol hospodských zdí,
 přisedl k nám a lokálem zní
 pozdrav jak svaté přikázání:
 Omnia vincit Amor.

2. Hej, šenkýři, dej plný džbán,
 ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
 se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
 Omnia vincit Amor.

R:

Zlaťák pálí, nesleví nic,
 štěstí v lásce znamená víc,
 všechny pány ať vezme ďas!
 Omnia vincit Amor.

3. Já viděl zemi válkou se chvět,
 musel se bít a nenávidět,
 v plamenech pálit prosby a pláč -
 Omnia vincit Amor.

4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
 nad lidskou láskou roztáhli plášť,
 vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
 Omnia vincit Amor.

R:

5. Já prošel každou z nejdelších cest,
 všude se ptal, co značí ta zvěst,
 až řekl moudrý: Pochopíš sám,
 všechno přemáhá láska.

R:

6. Teď s novou vírou obcházím svět,
 má hlava zsedla pod tíhou let,
 každého zdravím tou větou všech vět:
 Omnia vincit Amor.
 Omnia vincit Amor...

1. Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou
 - touha žít, touha žít,
 kdo zbouřil ti dům a pravdu staletou
 - touha žít, touha žít,
 těžko se ti dejchá v těsném ovzduší,
 že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,
 kdo přes pláň hnál tvůj osamělej
 vůz - touha žít, touha žít.

R:

C D G
 Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije
 Emi
 zvon,
 C D Emi
 Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.

2. Kdo pár cajků tvých pod plachty naložil
 - touha žít, touha žít,
 kdo studenou zbraň ti k líci přiložil
 - touha žít, touha žít,
 na týhletý cestě jen dvě možnosti máš:
 buďto někde chcípnout, anebo držet
 stráž,
 kdo vysnil ti zem a odvahu ti dal
 - touha žít, touha žít.

R:

3. Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí
 - touha žít, touha žít,
 kdo zavolá den a úly vyrojí
 - touha žít, touha žít,
 člověk se drápe až někam k nebi blíž,
 dostává rány, a přesto leze výš,
 hledej svůj sen, ať sílu neztratí
 touha žít, touha žít.

R:

R:

C D G
 Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak uschlej
 Emi
 strom,
 C D Emi
 Oregon, Oregon, dál musíš jít.

R:

F C G C
 To je ta písnička pro tebe
 F C G C
 Z autobusáku
 F C G C
 mrazivé a modravé obrysy mraků
 F C G C
 ptáků a paneláků

1. Nic není co by stálo aspoň za něco
 A něco nestojí ani za to
 Nic není co by stálo aspoň za něco
 A něco nestojí ani za to
2. Co za to stojí to neví nikdo
 Někdo možná snad Ale nikdo neví kdo
 Co za to stojí to neví nikdo Nikdo
 To je tá písnička pro tebe

R:

pro tebe, pro tebe, pro tebe...

1. ^{Ami} Výťah opäť nechodí tak ^G zdolať 13
poschodí
^F zostáva mi ^G znova ^{Ami} po svojich
^{Ami} na schodoch ^G čosi šramotí a neón kde tu
nesvieti
^F ešte že sa ^G po tme ^{Ami} nebojím
2. ^{Ami} Počúť hlasné stereo aj ^G výstrahy pred
neverou
^F ktosi ^G čosi ^{Ami} vrtá v paneloch
^{Ami} tatramatky ^G ródeo sa mieša kde tu s
operou
^F všetko ^G počúť ^{Ami} cestou po schodoch

R:

^{Ami} Cestou po ^{Emi} schodoch, po ^{Emi} schodoch
^{Ami} ^G poznávam ^G oschodia
^{Ami} ^{Emi} poznám po ^{Emi} schodoch, po ^{Emi} zvukoch
^F ^E čo sme to ^{Ami} za ľudia

3. ^{Ami} Štekot smutnej ^G kólie za ^G premárnené
prémie
^F ^G vyhráža sa ^{Ami} manžel ^{Ami} rozvodom
^{Ami} ^G Disko ^G tenis ^G árie ^{Ami} kritika ^{Ami} televízie
^F ^G oddnes ^{Ami} chodím ^{Ami} iba po schodoch

R:

1: Z posledních pocitů...

1. ^G Z ^D posledních pocitů
^{Emi} poskládám ^C ještě jednou ^D úžasnou chvíli
^G Je to tím, že jsi tu ^D
^{Emi} možná tím, že kdysi jsme byli Ty a ^C
^G já, my dva, dvě nahý těla tak ^D
^{Emi} neříkej, že jinak si to chtěla, ^C
^G tak neříkej, neříkej ^D
^{Emi} neříkej mi nic ^C
2. Stala ses do noci
 z ničeho nic moje platonická láska
 unaven, bezmocný
 usínám vedle Tebe, něco ve mně praská.
 A ranní probuzení a slova o štěstí
 neboj se to nic není
 Pohled a okouzlení, a prázdný náměstí
 na znamení.

R:

^G Jenže ty ^D neslyšíš, ^{Emi} jenže ty ^C neposloucháš,
^G snad ani ^D nevidíš, ^{Emi} nebo spíš ^C nechceš vidět
^G a ^D druhejm ^{Emi} závidíš a v očích ^C kapky slany
^C vody
^G zkus ^D změnu, ^{Emi} uvidíš. Pak ^C vítej do
 svobody.

3. Jsi anděl, netušíš a
 nděl, co ze strachu mu utrhali křídla.
 A až to ucítíš
 zkus kašlat na pravidla.
 Říkej si o mně, co chceš
 Já jsem byl odjakživa blázen.
 Nevím, co nechápeš
 ale vrať se na zem.

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste
 ho vejš, ať má dost,
 pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl
 nezvanej host.

Pověste ho že byl jinej že tu s náma
 dejchal stejnej vzduch
 pověste ho, že byl línej a tak trochu
 dobrodruh.

2. Pověste ho za El Paso, za Snídani v
 travě a Lodní zvon,
 za to, že neoplýval krásou,
 že měl country rád a že se uměl smát i
 vám.

R:

Nad hlavou mi slunce pálí, konec můj nic
 neoddálí,
 do mých snů se dívám z dále
 a do uší mi stále zní tahle moje píseň
 poslední.

3. Pověste ho za tu banku, v který
 zruinoval svůj vklad,
 za to, že nikdy nevydržel na jednom
 místě stát.

R:

4. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste
 ho vejš, ať má dost,
 pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl
 nezvanej host
 Pověste ho za tu jistou, který nesplnil
 svůj slib,
 že byl zarputilým optimistou, a tak dělal
 spoustu chyb
5. 5. Pověste ho, že se koukal a že hodně
 jed a hodně pil,
 že dal přednost jarním loukám
 a pak se oženil a pak se usadil a žil

R:

59 Proměny

Čechomor

1. ^{Ami} Darma sa ty trápiš ^G můj milý ^C synečku
^{Dmi} nenosím ja tebe ^{Ami} nenosím v srděčku
^{G C G C Dmi E Ami} A já tvoja ne bu du ani jednu hodinu
2. Copak sobě myslíš má milá panenko
 vždyť ty si to moje rozmilé srdénko
 A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh
 dá
3. A já sa udělám malú veverěčku
 a uskočím tobě z dubu na jedličku
 Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
4. A já chovám doma takú sekérečku
 ona mi podetne dúbek i jedličku
 A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh
 dá
5. A já sa udělám tú malú rybičku
 a já ti uplynu přeč po Dunajíčku
 Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
6. A já chovám doma takovou udičku
 co na ni ulovím kdejakú rybičku
 A ty přece budeš má lebo mi tě Pán
 Bůh dá
7. A já sa udělám tú velikú vranú
 a já ti uletím na uherskú stranu
 Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
8. A já chovám doma starodávnú kušu
 co ona vystřelí všeckým vranám dušu
 A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh
 dá
9. A já sa udělám hvězdičku na nebi
 a já budu lidem svítiti na nebi
 Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

10. A sú u nás doma takoví hvězdáři
 co vypočítajú hvězdičky na nebi
 A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh
 dá

60 První signální

Chinaski

1. ^{Em} Až si ^G zejtra ráno ^C řeknu zase
^{Em} jednou provždy dost
^G právem se mi ^C budeš tiše ^{Em} smát
 jak omluvit si svoji slabost, nenávist a
 zlost
 když za všechno si můžu vlastně sám.
- R:
^{Am} Za spoustu dní možná za ^C spoustu let
^G až se mi ^D rozední budu ti ^D vyprávět
 na první signální jak jsem vobletěl svět
 jak tě to vomámí a nepustí zpět.
^F Jaký si to ^B uděláš ^{Dm} takový to ^{Dm} máš.
^F Jaký si to ^B uděláš ^{Dm} takový to ^{Dm} máš.
2. Až se dneska večer budu tvářit zas jak
 Karel Gott,
 budu zpívat vampamtydapam
 všechna sláva polní tráva ale peníz
 přijde vhod
 jak jsem si to uďal tak to mám.
 nana ...

61 Ráda se miluje

Karel Kryl

R:

Ami G C
Ráda se miluje, ráda jí,
F Emi Ami
ráda si jenom tak zpívá,
Ami G C
vrabci se na plotě hádají,
F Emi Ami
kolik že času jí zbývá.

1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační
E
bárku
Ami G C F
a Pámbu si ve svém notesu udělá
Emi Ami
jen další čárku.

R:

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na
E
první stránce,
Ami G C F Emi
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný
Ami
schránce.

R:

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se
C E
ozvěna tříští,
Ami G C F
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její.
Emi Ami
podoba příští.

R:

62 Rodné lány

Mňága a Žďorp

1. Rodné lány dávno rozorány
Hmi D A E Hmi D A E
z našeho hřiště je dávno
Hmi D
parkoviště
Hmi D A E
Rybník zasypán, zmizela hejna vran
Hmi D A
a zůstaly jsme jen my děti, zmatené i ve
E Hmi D A E
čtyřiceti

R:

- Zamrzli jsme moje milá asi v ledu -
Hmi D F#mi E
co bude dál - řící nedovedu -
Hmi D F#mi E
Co zbude po nás až jednou led
F#mi E
roztaje -
Hmi D
asi jen kyselej smích a fakturační
F#mi E
údaje -
2. Z tajných míst je dneska asfaltová
cyklostezka
naš rodný dům ustoupil billboardům
Pryč je řeka čistá zbylo jen málo místa
a zůstali jsme jen my děti, zmatené i ve
čtyřiceti

R:

3. Na startu stojí běžec co ještě nevyběh'
žaludek svírá křeč v žilách tepe krev
Na startu stojí běžec co ještě nevyběh'
tak hodně štěstí hochu a hlavně žádný
spěch

R:

R:

1. ^{Hmi} Lod už pluje několik dní ^{F#mi}
^G vlny bičují přeplněný paluby ^A
^{Hmi} děvčeka 46 kilo
^G 16 roků už jí bylo
^{F#} nebo mohlo být
^{Hmi} nenapadalo ho nic ^{F#mi}
^G jenom ji držel
^A a chtěl jí aspon něco říct
^{Hmi} její dlouhý rusý vlasy
^G se dotkly jeho řasy
^{F#} tak se nadechl a neřekl nic

R:

^{Hmi} ona se dívá a padá tříšt ^A
^G a z jejích očí létají jiskřičky (3x) ^{Emi}
^{Hmi} a nemá cenu brečet
^G když samurajský meče visí nad nimi ^{F#}

2. ^{Hmi} Lod už pluje několik dní ^{F#mi}
^G vybrakovaná země-ta je za nimi ^A
^{Hmi} děvčeka 46 kilo
^G 16 roků to je život
^{F#} je jí zima
nejde se ubránit
^{Hmi} nenapadalo ho nic ^{F#mi}
^G jenom ji držel
^A a chtěl jí aspon něco říct
^{Hmi} její dlouhý rusý vlasy
^G se dotkly jeho řasy
^{F#} tak se nadechl a neřekl nic

R:

^{Hmi} vítr je odnáší ^A do vlčích máků ^G
^{Emi} tam někde stejně skončím i já
^{Hmi} kašlu ti na to a vim, a taky to chápu ^G
^{Emi} musím se vzpamatovat
^{Hmi} vítr je odnáší ^A do vlčích máků ^G
^{Emi} tam někde stejně skončím já
^{Hmi} ale nemá cenu brečet
^G když samurajský meče
^{F#} visí nad náma

R:

R:

Ami Emi F C
Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
F C F G
že tři andělé Boží k nám přišli na oběd.
Ami Emi F C
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo,
F C F G
mi chybí abych Tvoji duši mohl rozumět?

1. Ami Emi F
Sbor kajících mnichů jde krajinou v
C
tichu,
F C
a pro všechnu lidskou pýchu má jen
F G
přezíravý smích.
Ami Emi F
A z prohraných válek se vojska domů
C
vrací,
F C F
ač zbraně stále burácí, a bitva zuří v
G
nich.

R:

2. Vévoda v zámku čeká na balkóně,
až přivedou mu koně, pak mává na
pozdrav.
A srdcová dáma má v každé ruce růže,
Tak snadno pohřbít může, sto
urozených hlav.

R:

3. Královnin šašek s pusou od povidel,
sbírá zbytky jídel, a myslí na útěk.
A v podzemí skrytí slepí alchymisté,
už objevili jistě proti povinnosti lék.

R:

Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
že tři andělé k nám přišli na oběd.
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo,
Ti chybí abys mojí duši mohla rozumět?

4. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit,
o tajemstvích noci ve tvých zahradách.
A já - potulný kejklř, co svázali mu
ruce,
teď hraju o tvé srdce a chci mít Tě
nadosah.

R:

Sáro, Sáro, pomalu a líně,
s hlavou na Tvém klíně chci se probouzet.
Sáro, Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno,
a v poledne už možná bude jiný svět.
Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!
Andělé k nám přišli na oběd.

1. Stíny dnů a snů se k obratníkům stáčí
 Ruce snů černejch se snaží zakrýt oči
 Světlo tvý prozradí proč já vím
 S novým dnem, že se zas navrátí
2. Mraky se plazí, vítr je láme
 Stíny tvý duše rozplynou se v šeru
 Ve vlnách opouští, po hodinách mizí
 A měsíc nový stíny vyplaší

R:

Proud motýlů unáší strach
 Na listy sedá hvězdnej prach
 Proletí ohněm a mizí stále dál
 Neslyšný kroky stepujou
 V nebeském rytmu swingujou
 Že se ráno, že se ráno vytratí

3. Stíny dnů vyrostou a zmizí
 Nebeský znamení, rosvěcujou hvězdy
 Všechno ví z povzdálí vedou naše
 kroky
 A měsíc nový stíny vyplaší

R:

1. Jdu s děravou patou, mám horečku
 zlatou,
 jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
 Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne
 a třpytí můj sen.
2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou
 vlčí,
 tam zbytečně budeš mi psát,
 sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
 já nechám si tisíckrát zdát.

R:

Severní vítr je krutý, počítej lásko má s tím,
 k nohám Ti dám zlaté pruty, nebo se
 vůbec nevrátím

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou
 sem,
 už slyším je výt blíž a blíž.
 Už mají mou stopu, už větří, že kopu
 svůj hrob a že stloukám si kříž.
4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl
 bazén
 a opustil tvou krásnou tvář.
 Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek
 a nad hrobem polární zář.

R:

...k nohám Ti dám zlaté pruty, nebo se
 vůbec nevrátím

1. ^{Emi} Nebe je modrý a ^{H7} zlatý,
^{Emi} bílá je sluneční záře,
^{H7} horko a sváteční šaty,
^{Emi} vřava a zpocený tváře.
^{H7} Vím, co se bude dít,
^{Emi} býk už se v ohradě vzpíná,
^{H7} kdo chce, ten může jít,
^{Emi E7} já si dám sklenici vína

R:

^{Ami} Žízeň je veliká,
^{Emi} život mi utíká,
^{H7} nechte mě příjemně snít.
^{Ami} Ve stínu pod fíky
^{Emi} poslouchat slavíky,
^{H7} zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný,
 mnohá se ve mně zhlídla.
 Oči jako dvě studny,
 vlasy jak havraní křídla.
 Dobře vím, co znamená pád
 do nástrah dívčího klína,
 někdo má pletky rád,
^{E7} já radši sklenici vína

R:

3. Nebe je modrý a zlatý,
 Ženy krásný a cudný,
 Mantily, sváteční šaty,
 Oči jako dvě studny.
 Zmoudřel jsem stranou od lidí,
 Jsem jak ta zahrada stinná.
 Kdo chce, ať mi závidí,
^{E7} já si dám sklenici vína

R:

1. ^F Měsíc je jak ^C Zlatá bula ^C Sicílska
^{Ami} Stvrzuje se že kto chce ten se ^G dopíská
^F pod lampou jen krátce v ^C přítmí dlouze
^{zas}
^{Ami} Otevře ti ^G Kobera a můžeš ^F mezi nás
^C ^{Ami} ^G ^F ^C ^{Ami} ^G
 ..

2. Moje teta, tvoje teta, parole
 dvaatřicet karet křepčí na stole
 měsíc svítí sám a chleba nežere
 Ty to ale koukej trefit frajere.
 Protože

R:

^F Dnes je valcha u starýho ^C Růžičky
^{Ami} dej si prachy do pořádný ^G ruličky
^F Co je na tom že to není extra ^C nóbl byt
^{Ami} Srdce jako kníže Rohan ^G musíš
^F ^C ^{Ami} ^G
 mít

3. Ať si přes den docent nebo tunelář
 herold svatý pravdy nebo inej lhář
 tady na to každej kašle z vysoka
 pravda je jen jedna - slova proroka říkáj
 že:

R:

Když je valcha u starýho Růžičky
 budou v celku nanič všechny řečičky
 Buď to trefa nebo kufr - smůla nebo šnit
 jen to srdce jako Rohan musíš mít

4. Kdo se bojí má jen hnědý kaliko
 možná občas nebudeš mít na mlíko
 jistě ale poznáš co si vlastně zač
 svět nepatřil nikomu kdo nebyl hráč

R:

Ať je valcha u starýho Růžičky
 nebo pouť až k tváři Boží rodičky
 Ať je valcha, červen, mlha, bouřka nebo
 klid

Srdce jako kníže Rohan musíš mít

R:

Dnes je valcha u starýho Růžičky
 když si malej tak si stoupni na špičky
 malej nebo nachlapenej Cikán, Brňák, Žid
 Srdce jako kníže Rohan musíš mít

R:

Dnes je valcha u starýho Růžičky (to víš že
 jo ..)

dej si prachy do pořádný ruličky
 Co je na tom že to není extra nóbl byt
 Srdce jako kníže Rohan musíš mít

R:

Dnes je valcha u starýho Růžičky
 dej si prachy do pořádný ruličky
 Co je na tom že to není extra nóbl byt
 Srdce jako kníže Rohan musíš mít

R:

Ať je valcha u starýho Růžičky
 nebo to udáš k tváři Boží rodičky
 Ať je valcha, červen, mlha, bouřka nebo
 klid

Srdce jako kníže Rohan musíš mít

1. Už několik dní trávím na cestách,
 můj stopařskej palec dostává zánět
 šlach,
 dochází mi voda, zato pršet začíná
 a jedinou mou útěchou je v krosně
 svačina, tak

R:

Vem mě na palubu svýho korábu,
 stojím tu už staletí a dýl to nezvládnu,
 vem mě aspoň kousek z týhle prdele,
 už přestávám se cejtít vesele. ouje!

2. Už několik dní stopem cestuji,
 bejvá semtam vedro jak u saní ve sluji,
 tou rozžhavenou asfaltovou řekou
 vesluji,
 tak vem mě třeba do kufru, i s tím se
 spokojím, jó

R:

Už přestávám cejtít nohy
 a pak, že člověku svědčí pohyb
 už se vidím, jak si doma v posteli ležím,
 ale teď tu ještě stojím a tak o tom
 aspoň sním, jó!

R:

(×2) ..ou je,
 už přestávám cejtít nohy
 ...tak si čuchni k mejm!

1. ^{Emi} Trojstěžníku plachty k rozervání
       napnutý,
^G třináctej den je to s náma nějaký
       nahnutý,
^D smůlu táhnem za kormidlem s sebou po
       ^{Emi} vlnách,
       my lodníci jsme na tom nejhůř, vím to
       na tudy,
^G pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,
^D bocman vříská, nejradši bych po krku
       ^{Emi} mu sáh'.

R:

^{Emi} R: Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou bílý! ^C
^{Emi} Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej' bejt! ^C
^{Emi} Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli: ^C
^{Emi} ^D nebudem spílat, ^{Emi} ^D ruce spínat, ^{Emi} ^D žalmy zpívat,
^{Emi} hou!

2. Bez vody jsme všichni skoro žízní
       leknutý,
       nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,
       stejně každej den jeden z nás končí na
       marách,
       čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,
       ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,
       chcem bejt rovný, až do pekla
       překročíme práh.

R:

R:

G C Emi
Chlapům rostou kozy a ženskejm zase
D
kníry,
G C G D
planetu Zemi bozi cvrnkaj do černý díry
Emi C G D
a smysl života se ti z dálky chichotá,
Ami C
v tobě Dona Quijota další mlýn rozmetal.

1. G C Emi D
Ležíme v posteli čumíme na reklamy
G C G D
šťastní a veselí teče nám slina z tlamy
Emi C G D
už vlastně nemáme pražádný cíle
Ami C D
vytržení hledáme ze dlouhý chvíle

2. G C Emi D
děláme věci co vlastně dělat nechcem
G C G
necháme si nalhat kecy kdejakým
D
blbcem
Emi C G D
bojíme se žít tak měníme sny za
C
pohodlí
D
a zatím

R:

(×2)

3. G C Emi D
Na pomníky neštěstí u silnice padá
prach,
G C G D
nic dobrýho nevěstí zvon co bije na
poplach,
Emi C G
jen žádněj strach, klidně spíme i když
D
bdíme,
Ami C D
černý brejle na oči a už nic nevidíme.

4. G C Emi
Tak nebuď další taková, nebuď další
D
takovej,
G C G D
věci jako svoboda a nadhled si zachovej,
Emi C G D
že - prej se život přežít dá,
A C D
ale co ho takhle žít a ne hnít zaživa?

R:

(×2)

5. G C Emi
Ženskejm rostou kníry chlapům zase
D
kozy,
G C G D
celebrity v TV jsou naši noví bozi
Emi C G D
a podzim života se ti v dálce chichotá,
Ami C
v tobě Dona Quijota další mlýn
rozmetal.

^D Ze zdi na mě tupě zír^Gá po trezoru
temná díra,
^{E7} poznám tedy bez nesnáz^{A7}í, že tam
nepochybně něco scház^{A7}í,
^D ve zdi byl totiž po dědovi velk^Gý trezor
ocelový.
^{A7} Mám tedy ztrátu zdánlivě minimáln^Dí.

^D Na to že náhodně v krámě vášniv^{A7}é
dámě padl jsem za trof^{Hmi}ej,
^{E7} tvrdila pevně: přijdu tě levně, nezoufe^{A7}j,
ó jé, jé, jé, jé.

^D Jenže potom v naší vile chovala se
zhůvěřile,
^{E7} aby měla správné klima, dal jsem ji do
trezoru, ať v klidu dřímá.

^D Spánku se bráním už noc pátou, ne ale
žalem nad tou ztrátou,
^{A7} jen hynu bázn^Gí, že kasař úlovek vrát^Dí.

1. ^{Dmi} Dávám sbohem ^C břehům ^{Ami} prokletejm,
^{Dmi} který v ^{Ami} drápech ^{Dmi} má ^C ďábel ^{Ami} sám,
^C bílou ^{Ami} přídí ^{Ami} šalupa ^{Dmi} My Grave
^{Dmi} míří k ^{Ami} útesům, ^{Dmi} který znám.

R:

^F Jen tři kříže z ^C bílýho ^{Ami} kamení
^{Dmi} někdo do ^{Ami} písku ^{Dmi} poskládal,
^F slzy v ^C očích ^{Ami} měl a v ^{Ami} ruce ^{Dmi} znavený,
^{Dmi} lodní ^{Ami} deník, co sám ^{Dmi} do něj ^{Ami} psal.

2. ^{Dmi} První kříž ^C má ^{Ami} pod ^{Ami} sebou ^{Dmi} jen ^{Ami} hřích,
^{Dmi} samý ^{Ami} pití ^{Dmi} a ^{Ami} rvačky ^{Dmi} jen,
^C chřestot ^{Ami} nožů, ^{Ami} při ^{Dmi} kterým ^{Ami} přejde
^{Dmi} smích,
^{Dmi} srdce ^{Ami} kámen ^{Dmi} a ^{Dmi} jméno ^{Ami} "Sten".

R:

3. ^{Dmi} Já, ^C Bob ^{Ami} Green, ^{Ami} mám ^{Dmi} tváře ^{Ami} zjizvený,
^{Dmi} štěkot ^{Ami} psa ^{Dmi} zněl, ^{Ami} když ^{Dmi} jsem ^{Ami} se ^{Dmi} smál,
^C druhej ^{Ami} kříž ^{Ami} mám ^{Ami} a ^{Ami} spím ^{Dmi} pod ^{Ami} zemí,
^{Dmi} že ^{Ami} jsem ^{Ami} falešný ^{Dmi} karty ^{Ami} hrál.

R:

4. ^{Dmi} Třetí kříž ^C snad ^{Ami} vyvolá ^{Ami} jen ^{Dmi} vztek,
^{Dmi} Katty ^{Ami} Rodgers ^{Dmi} těm ^{Ami} dvoum ^{Dmi} život ^{Ami} vzal,
^C svědomí ^{Ami} měl, ^{Ami} vedle ^{Ami} nich ^{Ami} si ^{Ami} klek'...

Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský,
 ale odpouštět božský,
 snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R:

R:

Ami

V sedm dvacet pět nastupuje do
šestnáctky,

G

E

v sedm dvacet pět, ráno v sedm dvacet
pět ji

Ami

vídám s batohem, mlčky pak jí dávám
sbohem,

G

protože vždy oněmím,

E

oněmím vždy v sedm dvacet -

Ami G E Ami G

ná ná na na ná...

E

oněmím vždy v sedm dvacet pět.

1. Ami C G D

Ami

Při ranním vstávání

C

vždy mě raní očekáváGní

přecpané šestnáctky,

D

přelidněné šestnáctky, však

Ami

v době poslední

C

ranní jízdy mi nezevšední,

G

ptáte-li se „cože?“

E

Tak je to protože –

R:

2. Ami
Kdyby mi tréma ta

C

nesebrala všechna témata,

G

jak řeč zavést

D

beze trapných předzvěstí.

Ami

Až bude zatáčka

C

nenápadně k ní se namačkám,

D

pak se jí omluvím,

Ami

aspoň tak s ní promluví, když –

R:

Ami F D F

Ami

Říkáte si, asi jak

F

zafungoval tenhle naviják,

D

řeknu to asi tak –

F

nezafungoval nijak.

Ami

Vážení, jsem nesmělý,

F

snažení je zase ztraceno,

D

však dřív či později

F

zeptám se jí na jméno! (A pak si ji
přidám na fejsbuku.)

R:

75

Večer křupavých srdíček

Vlasta Redl

1. Když jsi tehdy přinesla na talířku
H7
křupky,
Emi Gmi
musel jsem se zasmát tomu, co má být
Asus4 A
dál, -
D Dmaj7 H7
ta křupavá srdíčka a zapálená svíčka
Emi
mi prozradily, že zas nejde o víc než o
Asus4 A D
zaběhaný rituál.

R:

- 1: Tak to má být, a sklenku vína na
D
dobrou noc,
G Cmaj7
k tomu pár vět o tom, jak vzácný jsem
D
host,
G Cmaj7
tak to má být, když tma nad městem
Cmi
převezme moc
Hmi Emi Ami D G
a chce se žít, žít víc než jen dost.
2. D Dmaj7 H7
Posbíral jsem sirky a pytlík na tabák,
Emi Gmi
dopil jsem a vstal, že bude líp to dnes
Asus4 A
vzdát,
D
a tys' mi sáhla dlaní na čelo, v tu chvíli
Dmaj7 H7
moc ti to slušelo
Emi
a navíc nvenku trochu přšelo, a tak
Asus4 A D
jsem zůs - tal, a rád.

R:

- 2: To se přece nedělá, chtít víc, než dá se
D
dát,
G Cmaj7 D
to není fér, hrát podle vlastních pravidel,
G Cmaj7 Cmi
to není fér, chtít jít, když je čas spát
Hmi Emi Ami D G
a chce se létat, létat i bez křídel.
3. Pak jsem si skládal na stůl srdíčka, až
Dmaj7 H7
mi z nich vyšla osmička,
Emi
hle, nekonečno ze dvou malých
Gmi Asus4 A
vypečených nul, -
D
a ty jsi bez váhání sáhla jen a špičku
Dmaj7 H7
dovnitř otočila ven
Emi
a vzniklo srdce z malých srdíček, a já ho
Asus4 A D
rychle propíchnul.

R:

- 1:

1. ^D Někde v ^{Hm} dálce ^G cesty ^D končí,
^A každá ^G prý ^D však ^{Hm} cíl ^G svůj ^D skrývá,
^A někde v ^{Hm} dálce ^G každá ^D má ^G svůj ^D cíl,
^A ať ^G je ^D pár ^G mil ^D dlouhá, ^G nebo ^D tisíc ^D mil.

R:

^D Ved' mě ^A dál, ^{Hm} cesto ^G má, ^D ved' mě ^{Hm} dál, ^G vždyť ^D i
^A já
^D tam, ^A kde ^D končíš, ^A chtěl ^D bych ^D dojít, ^A ved' mě
^G dál, ^D cesto ^D má.

2. ^D Chodím ^{Hm} dlouho ^G po ^D všech ^D cestách,
^A všechny ^{Hm} znám ^G je, ^D jen ^D ta ^D má ^D mi ^D zbývá,
^{Hm} je ^A jak ^G dívky, ^D co ^D jsem ^D měl ^D tak ^D rád,
^A plná ^G žáru ^D bývá, ^D hned ^D zas ^D samý ^D chlad.
^{Hm} Pak ^A na ^D patník ^D poslední ^D napíšu
^G křídou
^D jméno ^A své, ^D a ^A pod ^D něj, ^A že ^D jsem ^A žil
^D hrozně ^A rád,
^{Hm} písň ^C své, ^D co ^D mi ^D v ^D kapsách ^A zbydou,
^G dám ^D si ^A bandou ^{A7} cvrčků ^A hrát ^A a ^A půjdu
^{A7} spát, ^A půjdu ^A spát.

3. ^D Almost ^{Hm} heaven, ^G West ^D Virginia
^A Blue ^G ridge ^D mountains, ^D Shanondoah
^D river.
^{Hm} Life ^A is ^G old ^D there, ^D older ^D than ^D the ^D trees
^A younger ^G than ^D the ^D mountains, ^D blowing
^D like ^D a ^D breeze.

R:

^D Country ^A roads ^{Hm} take ^G me ^D home
^A to ^D the ^A place ^D I ^D belong,
^D West ^A Virginia ^G mountain ^D momma
^G take ^D me ^D home ^D country ^D roads.

4. ^D All ^{Hm} my ^G memories ^D gather ^D round ^D her
^A miner's ^G lady ^D stranger ^D to ^D blue ^D water
^{Hm} dark ^A and ^G dusty, ^D painted ^D on ^D the ^D sky
^A misty ^G taste ^D of ^D moonshine, ^D teardrop ^D in
^D my ^D eye.

R:

^{Hm} I ^A hear ^D her ^D voice, ^D in ^D the ^D morning ^D hour
^G she ^D calls ^D me
^A the ^D radio ^A reminds ^D me ^D of ^D my ^D home ^D far
^A away.
^{Hm} Driving ^C down ^G the ^D road ^D I ^D get ^D a ^D feeling
^D that ^D I
^A should ^{A7} have ^D been ^D home
^A yesterday, ^{A7} yesterday.

R:

1. ^C Zase je pátek a ^G mám toho dost.
^{Bb} Tak беру kramle, za ^F zády Černý most.
^C A pokud mi to ^G D1 dovolí,
^{Bb} než minu Jihlavu, ^F hodím Prahu za
^C hlavu.
2. ^C Jedu jak Pražák, ^G hlava nehlava,
^{Bb} mám jediný ^F cíl a přede mnou je
^C Pálava.
^C Už od Brna jsem ^G jako na trní,
^{Bb} ta sladká ^F píseň tak blízko zní. ^C

R:

^C My máme rádi víno,
^{Bb} ^F milujeme krásné ženy a ^C zpěv
^G a na věc jdeme přímo
^{Bb} v ^F žilách nám proudí ^C moravská krev

3. ^C Jako papír ^G hodím práci a ^{Bb} všechny šéfy
^F za hlavu
^C ^G Pánové omlouvám se, ale já ^{Bb} mizím na
^F Moravu.
^C Najdu tam všechno, co mi doma schází,
^{Bb} ^F dobrý lid a klid a řád.
^C Najdu tam všechno, co na světě mám
^G rád
^{Bb} ^F vodu, slunce a nekonečný vinohrad.

R:

^C ^G My tady totiž máme
^{Bb} ^F ^C Všechno co na světě máš rád
^G a ochutnat ti dáme
^{Bb} ^F ^{Em} Slunce a nekonečný vinohrad.

^F ^G Tak se tu žije na padesátý rovnoběžce
^G V mírném klima našeho podnebí
^{Em} ^F Je krásné nemít nikdy dost
^G a dělat věci jen tak pro radost!

R:

1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý
 máš,
 jen na tobě teď záleží, na jakou hru se
 dáš.

R:

||: Musíš za svou pravdou stát,
 za svou pravdou stát. :||

2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád
 měl,
 už ocenil jsi kompromis a párkrát
 zapomněl.

R:

Že máš ...

3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry
 vpad',
 už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním
 dávat mat.

R:

Takhle...

4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti
 čas,
 tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu
 zlámeš vaz!

R:

Neměl...

5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu
 to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi
 býval mlád.

6. =1.

R:

Musíš...

1. ^D ^G
^{Emi} Zabili zabili
^D ^G
 chlapa z Koločavy
^D ^G
^{Emi} řekněte hrobaři
^G
 kde je pochovaný

R:

^D
 Bylo tu není tu
^G
 havrani na plotu
^D
 bylo víno v sudě
^G
 teď tam voda bude
^D
 není není tu

2. Špatně ho zabili
 špatně pochovali
 vlci ho pojedli
 ptáci rozklovali

R:

3. Vítr ho roznesl
 po dalekém kraji
 havrani pro něho
 na poli krákají

R:

4. ^D ^{Hmi}
^{Emi} ^G ^D
 krákat nepřestane
^D ^{Hmi}
^{Emi} ^D
 dokud v Koločavě
 živý chlap zůstane

R:

1. ^{Ami} ^{A2} ^{Ami} ^{A2}
 Větr sněh zanésl z hor do polí,
^{Ami} ^C ^G ^{Ami}
 já idu přes kopce, přes údolí,
^C ^G ^{Ami}
 idu k tvej dědině zatúlanej,
^F ^C ^E ^{Ami}
 cestičky sněhem sú zafúkané.

R:

^{Ami} ^C ^G ^C
 Zafúkané, zafúkané
^F ^C ^{Dmi} ^E
 kolem mňa všeco je zafúkané
^{Ami} ^C ^G ^C
 Zafúkané, zafúkané,
^F ^C ^E ^{Ami}
 kolem mňa fšeco je zafúkané

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
 srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
 snáď enom pár kroků mi zostáva,
 a budu u tvého okénka stát.

R:

||:Ale zafúkané, zafúkané,
 okénko k tobě je zafúkané.:||

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
 v závějoch zpátky dom cestu hledám,
 spadl sněh na srdce zatúlané,
 aj na mé stopy - sú zafúkané.

R:

||:Zafúkané, zafúkané,
 mé stopy k tobě sú zafúkané.:||

1. Někdy je to tak a nezmůžeš s tím nic,
můžeš se jen smát ze svých plných plic.
Chceš to přivolat a chceš to čím dál
víc,
stačí poslouchat, co se snažím říct.
Můžeš tady stát, všemu vzdorovat,
udělat to pak, tak jak to máš rád.
Nebudem se prát, nemusíš mít strach,
chce to akorát realizovat.

2x

Na chvíli zavřít oči, vesmír se
pootočí,
taky můžeš mít, co si budeš přát a
co budeš chtít!

R:

Nad hlavou je můj svět, prosím vás,
odpusťte mi.
Teď zůstat ležet na zádech, dejchat vzduch
pod hvězdami.
Moje aura a můj bůh ve mně hoří, zdá se
mi.
Je to pravda, bludnej kruh, zakázané
uvolnění.

2. Někdy je to tak a nezmůžeš s tím nic,
můžeš se jen smát ze svých plných plic.
Chceš to přivolat a chceš to čím dál
víc,
stačí poslouchat, co se snažím říct.
Na chvíli zavřít oči, vesmír se
pootočí,
taky můžeš mít, co si budeš přát a
co budeš chtít!

R:

1. V zátoce naší je celej den stín,
dneska je tichá, to já dobře vím,
kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
za vodou čekám na lásku svoji.
2. Poslední dříví jsem na oheň dal,
i kdyby nocí překrásně plál,
já nespím, to víš, tak jak bych si přál,
proč si mě Hardy na práci bral?
3. Už pomalu svítá a krávy jdou pít,
v sedle zas musím celej den být,
proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
tejdén už sháním a nemůžu spát.
4. Zítřka se vrátím na jižní díl,
v zátoce naší, tam bude můj cíl,
vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
zítra stín zmizí, dobře to víš.

83 Zrození hvězd

Kamelot

1. Zrození hvězd čas vykřesá kvapem
a můžou mě vézt, až vyryju drápem
staré medvědice do skály větrů tvůj
obličej.
2. Kraj otěhotněl jak prvnička v máji
tou padlou tmou a někde ve stáji
se splaší koně a přiklušou blíž, ke mně
blíž.

R:

A (že) březí klisna má oči jako ty a sedlo z
něhy,
možná se jí stýská, možná je zraněná a
možná je ty,
všechno možná, všechno možná bude lepší
než dřív.

3. Tahleta létavice mně do uší zpívá
píseň panice, co z tváře ti slíbá
tvůj vodopád slz a měsíční prach, co ty
víš.

4. Kraj Indiánů mě úsvitem vítá
a ranní déšť mou rytinu smývá,
jsi vzdálená víc, co můžu ti říct, můžu
říct, jen to

R:

(×2)

84 Želva

Olympic

1. Ne moc snadno se želva po dně
honí
velmi radno je plavat na dno za ní
jenom počkej, až se zeptá, na to, co tě
v mozku lechtá
nic se neboj a vem si něco od ní.
2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu káď dám zvlášť pro tebe, a pak
aspoň dvě pro sebe.
Víš má drahá a zbytek je pod vanou.

R:

Když si někdo pozor nedá
jak se vlastně želva hledá
ona ho na něco nachytá
i když si to pozděj vyčítá.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí
ten, kdo nechce, pak brzy slzy roní
jeho úsměv se vytratí a to se mu
nevyplatí
má se nebát želez a spousty vodní

R:

1. ^{C#mi} Od januára cez leto a celým rokom
^{F#mi} Ja blázon ľúbil som ťa a zostal len
otrokom
^A Ďakujem ti že sme spolu ^H žili, ja preťal
^{C#mi} som si žily
2. ^{C#mi} Koľkokrát za posledné som ti kúpil kvety
^{F#mi} Ty radšej vezmeš mi aj posledné
cigarety
^A Ďakujem ti že sme spolu ^H žili, ja preťal
^{C#mi} som si žily

R:

^{F#mi} ^{C#mi} Nepoznávam seba odkedy ťa nepoznám
^{F#mi} ^{C#mi} bolo mi to treba bolo treba nám
^{F#mi} ^{As} ja cítim zostal som v tom iba sám
^A To čo som s tebou skúsil
^H ^{F#mi} S nikým už nemusím
Čo som s tebou musel
^H ^E S nikým už neskúsím
Zavrela si mi dvere
^H ^{F#mi} Za nimi žila s ním
Ak túžiš po nevere
^H ^{C#mi} Ďakujem neprosím

3. ^{C#mi} Teraz keď ležím a svoju posteľ volám
Zlato
^{F#mi} Neskoro došlo mi že vôbec nestálo to za
to

R:

Rejstřík

1